

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 129, ЧИСЛО 37, П'ЯТНИЦЯ, 16 ВЕРЕСНЯ 2022 РОКУ

1893

Vol. 129, No. 37, FRIDAY, SEPTEMBER 16, 2022

\$2.00

Допомога США Україні триватиме довго

КАЙЗЕРСЛЯВТЕРН, Німеччина. – Під егідою глави Пентагону Ллойда Остіна 8 вересня на американській військово-повітряній базі у ФРН „Рамштайн“ відбулося п'яте засідання контактної групи з питань оборони України, в якому взяли участь міністри оборони та високосадовці близько 50 країн.

У межах заходу союзники та партнери пообіцяли постачання додаткового озброєння та підготовку українських бійців для протистояння російській агресії. Зокрема, США анонсували черговий пакет військової допомоги на

(Закінчення на стор. 16)

Ентоні Блінкен прибув до Києва

Президент України Володимир Зеленський та Держсекретар США Ентоні Блінкен (Фото: Пресслужба Президента України).

До Києва 9 вересня з неоголошеною візитою прибув Держсекретар США Ентоні Блінкен. І не з пустими руками: Вашингтон надасть військову допомогу на суму понад 2 млрд дол. для України та низці інших європейських країн, які „потенційно найбільше стикаються з ризиком майбутньої російської агресії“. З цієї суми приблизно 1 млрд дол. буде виділено Україні. Інші кошти будуть розподілені між Албанією, Боснією та Герцеговиною, Болгарією, Хорватією, Чеською Республікою, Естонією, Грузією, Грецією, Косово, Латвією, Литвою, Молдовою, Чорногорією, Північною Македонією, Польщею, Румунією, Словаччиною та Словенією.

„Захисники України продовжують мужньо боротися за свободу своєї країни, і президент Байден ясно дав зрозуміти, що ми підтримуватимемо народ України стільки, скільки потрібно“, – сказав Е. Блінкен.

Укрінформ

Триває контрнаступ Збройних сил України

Президент Володимир Зеленський 14 вересня відвідав на Харківщині звільнене місто Ізюм, де взяв участь у церемонії підняття державного прапора України (Фото: Пресслужба Президента України).

За тиждень із початку контрнаступальної операції на Харківщині, наймасштабнішого від 24 лютого контрнаступу ЗСУ на північному сході України, українські військові звільнили 388 населених пунктів, близько 8,500 кв. км та близько 150 тисяч наших людей стали вільними від окупації. Про це 14 вересня повідомила заступниця міністра оборони України Ганна Маляр.

„Щодо звільнених територій на Харківщині – цифри постійно уточнюються, бо процес – у динаміці. Крім того, звільнені території ще потребують проведення додаткових заходів безпеки та стабілізації для того, щоб там можна було безпечно проживати. Тому, офіційні повідомлення з цифрами звільнених населених пунктів надаються з свідомим запізненням і можуть враховувати чи не враховувати проведені стабілізаційні заходи, а отже – різнитись“, – уточнила вона.

13 вересня міністер оборони України Олексій Резніков заявив, що наступ українських військових на сході пройшов набагато „краще, ніж очікувалося“. Водночас він наголосив, що тепер звільнені території мають бути захищені від можливого повторного наступу з боку Росії. За його словами, російські сили можуть атакувати розтягнуті лінії постачання, а українські війська можуть потрапити в оточення, якщо просунуться занадто далеко.

“Ця операція зі звільнення Харківської області

тривала кілька днів, і вона планувалася на кілька днів... Операція триває, її розплановано до повного звільнення Харківської області“, – сказала Г. Маляр 13 вересня.

У Харківській області 10 вересня ЗСУ зайняли міста Ізюм і Куп'янськ, обидва були ключовими вузлами постачання і матеріально-технічними центрами для російських військ на Донбасі. Ізюм був однією з найбільш укріплених ділянок російської лінії фронту.

Розпочавши контратаку, українські війська не зупинилися, дійшовши до першого міста – Балаклії, а умисне вирішили обійти його, щоб просунутися глибше за російську лінію фронту – спочатку до Волохового Яру, далі – через Шевченкове до міста Куп'янськ, де зуміли переправитися на лівий берег річки Оскіл і там закріпитися, створивши невідворотну загрозу оточення російських військ в Ізюмі. Водночас ЗСУ атакували Ізюм з півдня.

Втрата стратегічно важливого міста Ізюм стала найбільшою поразкою Росії з часів принизливого відступу з околиць Києва. Російські сили захопили Ізюм навесні після кривавої багатотижневої битви. Колись в Ізюмі жило 40 тисяч людей. Коли місто потрапило під окупацію, там залишилося 12

(Закінчення на стор. 8)

Почалася сесія Генасамблеї ООН

НЮ-ЙОРК. – Делегація Світового конгресу українців (СКУ) долучається до роботи 77-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН, яка почалася у Нью-Йорку 13 вересня.

Сесія зосередиться на питаннях сприяння сталому економічному зростанню та сталому розвитку; підтримання міжнародного миру та безпеки; забезпечення прав людини, правосуддя та міжнародного права; роззброєння та деяких інших.

Поряд із відкриттям 13 вересня та загальних

дебатів 20-26 вересня у рамках сесії також заплановані саміт із трансформації освіти (19 вересня), засідання високого рівня з нагоди відзначення 30-ої річниці прийняття Деклярації про права осіб, що належать до національних або етнічних, релігійних та мовних меншин (21 вересня), а також пленарне засідання високого рівня з нагоди відзначення Міжнародного дня боротьби за повну ліквідацію ядерної зброї (26 вересня).

Укрінформ

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Загинуло четверо енергетиків

ХАРКІВ. – 11 вересня внаслідок обстрілу російськими військами Зміївської ТЕС на Харківщині, однієї з найбільших теплових електростанцій України, загинули четверо енергетиків, ще троє людей зазнали поранень. Про це повідомив міністер енергетики Герман Галущенко. „Три підстанції високої напруги [пошкоджено], знеструмлено 40 підстанцій різної напруги, відключено дві повітряні лінії 750 кВ, п'ять повітряних ліній 330 кВ. Сотні тисяч українців залишались без світла на Полтавщині, Дніпропетровщині, Харківщині, Сумщині, Донеччині“, – сказав міністер про воєнний злочин росіян. Внаслідок російських обстрілів електропостачання (а подекуди і водопостачання) зникло у Харківській, Полтавській, Сумській, Дніпропетровській та частково Донецькій областях. Поки ДСНС гасили пожежі, що виникли внаслідок обстрілів, диспетчери та інженери „Укренерго“ разом із фахівцями в областях заживили більшість відключених регіонів за підготовленими резервними схемами та алгоритмами дій. За словами Г.Галущенка, за 40 хвилин у деякі оселі світло вже почало повертатися, а всі основні лінії полагодили за 4.5 годин. (Громадське радіо, „BBC Україна“)

■ Президент вшанував пам'ять Королеви

КИЇВ. – 12 вересня Президент Володимир Зеленський відвідав резиденцію Посла Великої Британії в Україні та вшанував пам'ять Королеви Єлизавети II. Глава держави зробив запис у книзі скорботи, поклав квіти на території резиденції та висловив щирі співчуття від імені українського народу Сполученому Королівству та країнам Співдружності. „Пам'ять про її Величність та її самовіддане служіння своєму народові назавжди залишиться в історії людства“, – зазначив він у книзі скорботи. (Пресслужба Президента України)

■ Українські книжки за кордоном

КИЇВ. – Міністерство культури та інформаційної політики України повідомило 12 вересня, що у бібліотеках світу продовжують відкриватися „Українські книжкові полиці“. Вони з'явилися вже у 18 країнах. Проект ініційований Першою леді України Оленою Зеленською спільно з Міністерством закордонних справ України, Міністерством культури та інформаційної політики України, а також Українським інститутом книги разом з посольствами України за кордоном. (Урядовий портал)

■ Оголошено творчі конкурси

КИЇВ. – Державне агентство України з питань мистецтв та мистецької освіти оголосило конкурс на здобуття премії ім. Катерини Білокур за 2022 рік. Премія присуджується щорічно до дня її народження 7 грудня майстрам народного мистецтва за твір чи цикл творів, що відзначаються автентичністю та високою професійною майстерністю. Також оголошено конкурс на здобуття премії ім. М. Г. Деревуса за 2022 рік. Премія присуджується до дня народження українського графіка, живописця та педагога Михайла Деревуса 5 грудня. Документи обох конкурсів приймають до 1 листопада 2022 року. (Урядовий портал)

■ Затримали ексначальника СБУ

ХАРКІВ. – Затриманий за підозрою у державній зраді колишній начальник Управління СБУ в Харківській області Роман Дудін за власною ініціативою почав працювати на шкоду обороноздатності і державній безпеці України. Він не забезпечив виконання функцій та завдань, покладених на СБУ в області та вчинив багаточисленні дії, направлені на усунення голови Харківської обласної військової адміністрації від виконання обов'язків. Перебуваючи у підпорядкуванні командування угруповання військ „Харків“, самовільно залишив місце служби та незаконно перебував за межами Харківської області. Президент Володимир Зеленський звільнив Р. Дудіна „за те, що не працював на захист міста з перших днів повномасштабної війни, а думав тільки про себе особисто“. (Укрінформ)

Каламутять чисту воду

Левко Хмельковський

6 вересня народна депутатка від партії „Європейська солідарність“ Ірина Геращенко оприлюднила заяву: „В парламенті сформована „ширка“. [Партія] „Слуга народу“ (СН) і ПМЖ (створена на руїнах колишнього ОПЗЖ – ред.) тепер разом протягують дикі рішення. Сьогодні Верховна Рада узаконила цензуру. 241 депутат підтримали постанову, якою канал „Рада“ більше не висвітлює діяльність парламенту.

Пленарні засідання не транслюватимуть навіть в запису. Повна безвідповідальність, знецінення роботи парламенту і втрата ним суб'єктності.

Найпалкішим агітатором цього ганьбища був пан Шуфрич, який чомусь і досі очолює комітет свободи слова.

Автор постанови, „слуга“ Олександр Божко, мотивував введення політичної цензури воєнним станом.

[Законопроект отримав голоси] 187 „слуг“, плюс ПМЖ, плюс несподівано двох депутатів від дружнього „Голосу“.

В ранковому слоті каналу „Рада“ в марафоні сьогодні (6 вересня – ред.), в день відкриття сесії, – позаштатні радники ОП, штатні радники ОП, заступники глави ОП і „експерти“ з пулу колишніх каналів Медведчука. Депутатів, представників фракцій, авторів законопроектів на парламентському телеканалі не було! При цьому з бюджету ВР на парламентський телеканал виділяється 500 млн грн“.

(Закінчення на стор. 6)

СКУ закликав захистити ЗАЕС

Світовий конгрес українців (СКУ) закликав ООН і Міжнародне агентство з атомної енергії (МАГАТЕ) негайно вжити необхідні заходи для створення демілітаризованої зони безпеки навколо Запорізької атомної електростанції (ЗАЕС), що перебуває під російською окупацією.

Зауважується, що за підсумками проведеної 6 вересня інспекції МАГАТЕ оприлюднило 50-сторінковий звіт, в якому підтверджені грубі порушення безпечності станції та пошкодження її

цілісності, заподіяні російськими окупантами.

„Російські обстріли в районі станції продовжують завдавати серйозної шкоди. Ми закликаємо ООН встановити навколо ЗАЕС демілітаризовану зону та забезпечити виконання цього рішення, аби запобігти ядерній катастрофі для України, Чорноморського регіону та всієї Європи“, – заявив президент СКУ Павло Грод.

Світовий конгрес українців

На зрадників чекає кара

Незалежний російський інтернет-канал „Грани ру“ 6 вересня оприлюднив перелік зрадників України, які перейшли на службу до окупантів і зазнали кари. Російських ставлеників підривають, рижуть, вішають, цькують чи не щодня. Нижче вміщено цю публікацію у перекладі „Свободи“.

7 вересня у Мелітополі підірвано штаб руху „Ми разом із Росією“. Штаб перебував у будівлі пошти, де займався підготовкою „референдуму“ про приєднання до Росії. Як повідомив мер Мелітополя Іван Федоров, вибухи пролунали ще за трьома адресами, де живуть колаборанти.

6 вересня окупаційна влада повідомила про смерть у Бердянську „коменданта“ міста Артема Бардіна після вибуху його машини. Машину було підірвано в центрі Бердянська біля будівлі створеної російськими військовими „військово-цивільної адміністрації“.

6 вересня вночі в окупованому місті Кам'янка-Дніпровська Запорізької області безпілотник скинув вибуховий пристрій на дах відділу окупаційної поліції. Старший дільничний від одержаних

травм помер на місці.

30 серпня у Херсоні на саморобному вибуховому пристрої підірвався автомобіль майора поліції, громадянина Росії на прізвище Снешин.

29 серпня депутата Верховної ради Олексія Ковальова, який перейшов на бік Росії, застрелили у його будинку на Херсонщині. Його дівчина поранена шилом у шию і перебуває в реанімації.

27 серпня в окупованій Михайлівці Запорізької області знайдено повішеного Андрія Рижкова, який називав себе „начальником поліції“ селища.

27 серпня у мережі з'явилося відео вибуху машини „голови МРЕО“ окупованого Старобільська Луганської області Аскара Лайшева. Сам він помер у лікарні.

26 серпня „заступник начальника ДАІ“ Бердянська Олександр Колесніков помер від ран, отриманих внаслідок вибуху біля оздоровчого центру „Криворізький гірник“, де мешкають біженці з Маріуполя.

24 серпня у Запоріжжі після вибуху в машині

(Закінчення на стор. 7)

У Києві покищо не буде вулиці ЕС

Після початку російсько-української війни постала потреба перейменування у Києві вулиці Московської. За перейменування Московської у застосунку „Київ цифровий“ проголосувало понад 29 тисяч людей. З них понад 10 тисяч проголосували за перейменування на честь князів Острозьких. 8 вересня голова експертної топонімичної комісії Києва Олександр Алфьоров повідомив: „Сталась одна з найбільших світоглядних державницьких трагедій України. В Києві і далі буде вулиця Московська. Її не перейменують на „Князів Острозьких“.

Виявилось, що перша заступниця голови комісії Дінара Габібullaєва від фракції „Європейської солідарності“ запропонувала перейменувати вулицю Московську на вулицю Європейського союзу. Вона принесла 10 тис. зібраних паперових підписів за перейменування Московської на вулицю ЕС, співзвучної з партією Порошенка. І заявила:

„Ми не встигли подати, коли було треба. Тому у нас ще деякий час у центрі буде вулиця Московська“.

О. Алфьоров зазначив, що варіанту, який запропонувала депутатка „ЕС“, не було під час голосування киян за вулиці, а вулиця Князів Острозьких перемогла абсолютною більшістю голосів.

„Дуже ницо, бридко та огидно, коли ситуативні амбіції політсили ламають під співзвучність назви своєї партії історичний ландшафт тисячолітнього Києва“, – написав О. Алфьоров.

Але 8 вересня депутати Київської ради проголосували за перейменування вулиці на честь Князів Острозьких.

Перейменування відбулося 8 вересня, у день 508-ої річниці перемоги князя Костянтина Острозького в битві під Оршею над московським військом.

Укрінформ

ПОДІЇ В УКРАЇНІ**Збирали кошти на придбання реанімобіля**

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 7 вересня у сховищі торговельно-розважального центру „Pioneer“ відбувся добродійний аукціон, на якому збирали кошти на придбання реанімобіля для воїнів-захисників. На продаж виставляли 15 лотів. Серед учасників аукціону був перший заступник міського голови Черкас Сергій Тищенко.

Ініціатором заходу став благодійний фонд „Черкаси.Чайка“. На початку аукціону учасники хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих за свободу України. Потім перед присутніми з вітальним словом виступили очільник області Ігор Табурець і Сергій Тищенко.

„У країні йде війна, і ми тут, в тилу, повинні максимально зробити все від нас залежне для нашої перемоги, – відзначив С. Тищенко. – Тут є лоти, пов'язані з іменами наших героїв, які загинули, але залишили яскравий слід в історії України, в історії Черкас. І дивлячись на ці речі, я впевнений: ми обов'язково переможемо. Наша нація показала всьому світу, як ми можемо об'єднуватися перед обличчям ворога,

Лоти з аукціону благодійного фонду „Черкаси.Чайка“.

як разом, надзвичайними зусиллями змогли зупинити клятву орду. Ми повинні пам'ятати героїчний подвиг наших воїнів. Україна обов'язково переможе, тому що Україна – це серце Європи, а Черкаси – то серце України“.

(Закінчення на стор. 16)

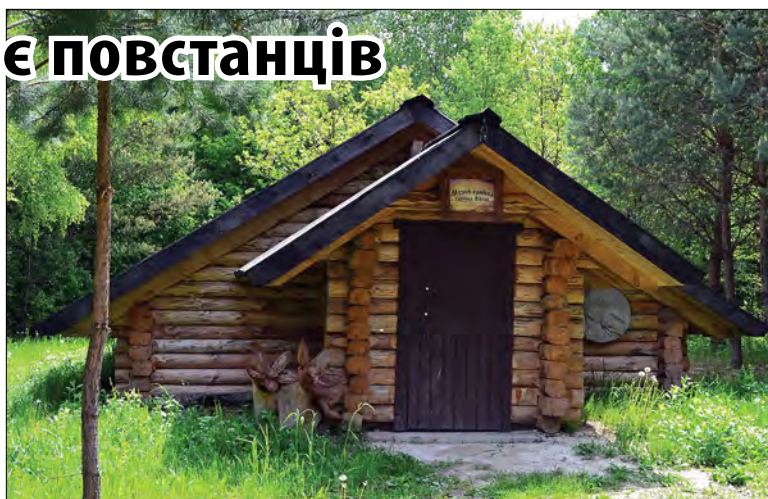
Медичні автомобілі доставлені в Україну

Завдяки тісній співпраці Української православної церкви США та Тернопільської єпархії Православної церкви України було завершено закупівлю двох логістичних транспортних засобів, які були доставлені з Чехії в Україну. Під час відвідин Тернопільської області Предстоятель Православної церкви України Митрополит Епіфаній благословив та освятив матеріально-технічні транспортні засоби для потреб Збройних Сил України, передавши ключі та кишенькові Біблії військовослужбовцям 45-ої бригади. (УПЦ США)

Волинь пам'ятає повстанців

Юрій Зилук

РЕВУШКИ, Волинська область. – Кілька років тому в урочищі Вовчак, де створювались перші загони УПА та базувалась „Волинська січ“, був освячений храм Усіх святих землі Української. Відкриттям храму закінчився перший етап відродження повстанського військового табору, який все більше набуває образу музею під відкритим небом. За час, що минув після освячення храму, на території урочища відновлені фортифікаційні споруди часів Другої світової війни, збудовано кілька криївок. В одній із них щороку відбуваються презентації нових книг волинських авторів, які пишуть на тему національного відродження. Зокрема, історичних романів Юрка Вовка та Андрія Криштальського „Доки смерть не розлучить нас“ та „Чорноморець, матінко“, зміст яких тісно пов'язаний з повстанським рухом на Волині.

Одна з будівель відродженого повстанського військового табору.

Кожне святкування у Вовчаку супроводжується виконанням повстанських пісень, спілкуванням з молоддю, яка влітку вже традиційно проходить тут військовий вишкіл, і, звичайно ж, з козацьким кулешем. Особливо багато відвідувачів тут збирається на Покрову Божої Матері, яка відзначається 14 жовтня в Україні ще і як день заснування УПА та день українського козацтва.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ**Діти повертаються до України**

КИЇВ. – Протягом тижня в Україну повернулися понад 4 тисячі дітей шкільного віку, повідомив Міністер освіти і науки Сергій Шкарлет 12 вересня. „Освітняні, діти, батьки, а також міжнародні колеги та партнери об'єдналися заради освіченого майбутнього нашої країни“, – прокоментував він. Від 24 лютого російські бомбардування та обстріли пошкодили 2,480 освітніх закладів, з них 286 повністю зруйновані. С. Шкарлет 1 вересня повідомив, що 865 тис. дітей в Україні в новому навчальному році навчатимуться в заочному форматі. (Радіо Свобода)

Місто Ізюм зруйновано

ХАРКІВ. – Щонайменше тисяча цивільних в Ізюмі Харківської області загинули через окупацію росіянами, 80 відс. інфраструктури міста зруйновано, повідомив 12 вересня депутат Ізюмської міської ради Максим Стрельников. 10 вересня завдяки ЗСУ над Ізюмом знову замайорів жовто-блакитний прапор України. Зараз він з'являється на всіх будинках, на приміщенні міської ради, на найвищій точці у Харківській області – горі Крем'янець. Оскільки в Ізюмі російські окупанти ще в березні зруйнували всі заклади охорони здоров'я, вони не функціонували. Доступ до ліків був обмежений. Російські окупанти та мародери розікрали всі аптеки. Тому питання ліків та госпіталізації мешканців, які потребують невідкладної медичної допомоги, стоять дуже гостро. Місто Ізюм було окуповане з 2 квітня російськими військами, 10 вересня росіяни відійшли з нього, залишаючи військову техніку. (Українська правда)

„Армія дронів“ зібрала безпілотники

КИЇВ. – За програмою „Армія дронів“ люди з усього світу передали вже 109 власних безпілотників на потреби Збройних Сил України. „Армія дронів“ – проект, започаткований Генеральним штабом ЗСУ та Мінцифри. Це комплексна програма, в межах якої запланована системна закупівля дронів, їхній ремонт, а також курси навчання відповідних фахівців. Проект стартував 1 липня. (Укрінформ)

Аграрії скоротять посівні площі

КИЇВ. – Міністерство аграрної політики та продовольства прогнозує, що цієї осені українські виробники скоротять посівні площі зернових майже на третину через проблеми з продажем зерна, а також низькі закупівельні ціни на агропродукцію. Про це розповів 12 вересня перший заступник міністра Тарас Висоцький. Він нагадав, що у семи областях України вже розпочато сівбу озимої пшениці, жита, ячменю та ріпаку. У випадку з житом скорочення площі очікувати не варто, тому що вирощування орієнтоване на внутрішній український ринок. Однак інша ситуація з озимою пшеницею та ячменем. Через блокаду портів ще залишилися запаси минулорічного врожаю. (Укрінформ)

Присуджено премію ім. Довженка

КИЇВ. – На підставі подання Комітету з Державної премії України ім. Олександра Довженка Президент України Володимир Зеленський 7 вересня постановив присудити премію 2022 року кінорежисеру Вячеславу Криштофовичу за видатний внесок у розвиток українського кіномистецтва. Розмір премії 180 тис. грн. (Пресслужба Президента України)

Пам'ятник Єлизаветі II замість Щорса

КИЇВ. – У столиці зареєстрували петицію із пропозицією встановити пам'ятник королеві Великої Британії Єлизаветі II на місці пам'ятника більшовицькому військовому діячеві Миколі Щорсу. Петиція передбачає вставити пам'ятник Єлизаветі на знак поваги британському народові за підтримку України у боротьбі з агресором і, відповідно, зняти пам'ятник Щорсу на бульварі Шевченка, який підлягає демонтажу. Автор петиції – Антон Осьмак. За дві години після розміщення петиція збила майже 500 підписів із необхідних 6 тисяч. Підтримати пропозицію можна ще протягом 59 днів. (Укрінформ)

АМЕРИКА | СВІТ

■ Москва фінансує політичні партії

ВАШІНГТОН. – Державний департамент США оприлюднив 13 вересня розсекречені звіти розвідки, які вказують, що від 2014 року Москва спрямувала принаймні 300 млн дол. закордонним політичним партіям і кандидатам, щоб таким чином впливати на світову політику. У звітах вказано, що Росія хотіла здобути вплив у понад 24-ох країнах, проте ці країни не перераховано. Оприлюднення цих документів є частиною намагань адміністрації Джо Байдена поділитися розвідувальними даними про Росію від часу її вторгнення в Україну в лютому. У документах пишеться, що в майбутньому Москва плянує передати „принаймні сотні мільйонів доларів більше” прихильним партіям, щоб побороти санкції, накладені на Росію. Адміністрація Джо Байдена відкинула намагання порівняти дії Росії з фінансовою підтримкою США неурядовим угрупованням за демократію чи для спостереження за виборами. Анонімний високопосадовець сказав французькій пресовій агенції „AFP”, що американська підтримка є прозорою, додавши: „Ми не підтримуємо окрему партію чи окремого кандидата”. („Deutsche Welle”)

■ Байден перестерігає про вибори

БОСТОН. – Президент Джо Байден сказав 12 вересня, що якщо демократи втратять більшість в Конгресі після проміжних виборів в листопаді, тоді настануть „тяжкі два роки”, і він проведиме багато часу „зі своїм пером для вето”. Президент говорив у Бостоні на прийнятті Демократичного національного комітету (ДНК). В Сенаті демократи й республіканці є поділені 50-50, а Віце-президент Камала Геріс має вирішальний голос. В Палаті представників демократи мають більшість 219-211. Аналітики вважають, що на виборах республіканці отримають більшість в Палаті. Голова Республіканського національного комітету Рона МелДеніел сказала, що Джо Байден далі зосереджується на непоінформованому та роз'єднуючому порядку денному, який приносить користь багатим, у той час американці, які борються з труднощами, платять більше. Джо Байден повторив свої недавні перестороги проти прихильників колишнього Президента Дональда Трампа і сказав демократам, що вони не можуть „дозволити собі програти ці проміжні вибори”. На прийнятті зібрано приблизно 2 млн дол. Досі ДНК зібрав понад 255 млн дол. („Associated Press”)

■ Американці не вступають у профспілки

ВАШІНГТОН. – 3 нагоди Дня праці активісти профспілок вказують на добрі новини для профспілок у США. ЗМІ широко звітували про важливі перемоги профспілок в організуванні робітників, особливо в таких компаніях як „Starbucks” та „Amazon”. Відома компанія опитувань „Гелуп” 30 серпня оприлюднила статистику, яка свідчить, що понад 70 відс. американців схвалюють існування профспілок. Це є найвищим рівнем від 1965 року. Однак, Бюро статистики праці (BLS) подає, що тільки 10 відс. американців належать до профспілок, а в приватному секторі – лише 6.1 відс. У 1953 році ця цифра була 36 відс., а в 1983 році – 17 відс. У цьому році відбулися голосування у США в 826-ох місцях, щоб побачити чи 41 тис. робітників хочуть вступити до профспілок. Але, як звітувала телеагенція „CNN” 5 вересня, навіть якби профспілки виграли всі ці вибори, то ще залишається 105 млн робітників на підприємствах країни, які не належать до профспілок. („The Boston Globe”)

■ Інфляція у США залишається високою

ВАШІНГТОН. – Бюро статистики праці (BLS) оприлюднило 13 вересня цифри за серпень, які вказують що інфляція в країні залишається високою. Біржа зареагувала негативно на це, зазнавши найгірших втрат від червня 2020 року, коли розпочалася пандемія коронавірусу. Ціни в серпні підвищилися на 8.3 відс. порівняно за минулих 12 місяців. Винятком були ціни за бензину, які знизилися на 10.6 відс. („ABC News”)

ТОЧКА ЗОРУ

Дозвольте не погодитись

Левко Хмельковський

Ростислав Новоженець – український політик і громадський діяч, президент Благодійного фонду „Україна-Русь”, заступник голови Української республіканської партії надіслав до „Свободи” велику статтю „Чому росіяни досі керують в Україні?”.

Він пише: „У Федеративній Республіці Німеччині незабаром приступить до виконання обов'язків новий посол України. На заміну Андрію Мельнику, якого ще в липні відкликав Президент України В. Зеленський, вочевидь, прийде Олексій Макеев, кандидатуру якого нещодавно погодив президент Німеччини Ф.-В. Штайнмайер.

У цій дипломатичній процедурі немає нічого незвичного, якби не одне „але”. Адже саме А. Мельник чи не найбільше доклався до того аби політика Німеччини за останні місяці змінилась із проросійської на проукраїнську. І міняти на переправі такого надійного посла-патріота та ще й з таким символічним іменем як Андрій Мельник (другий голова ОУН (1938-1964) якось нерозумно. А в час війни з Росією керівником посольства України замість українця А. Мельника ставити етнічного росіянина О. Макеева взагалі недопустимо.

Але виявляється, що серед послів України росіянин О. Макеев не буде самотнім. Росіянами на українських посольських посадах досі залишаються Володимир Шкуров (Албанія), Любов Абравітова (ПАР), Юрій Пивоваров (Сенегал), Ігор Долгов (Грузія), Ігор Тумасов (Перу), Оксана Маркарова (США), а також Всеволод Ченцов – представник України при ЕС.

Та подібні проросійські тенденції спостерігаються й у внутрішній кадровій політиці в самій Україні. Аналізуючи укази Президента В. Зеленського лише за останні три місяці, приходиш до прикрого висновку: майже всі посади, за незначним винятком, поповнюються росіянами”.

Далі у статті йде докладний перелік нових призначень.

Автор пише: „Список росіян у владі можна продовжити. Їхню національність нині доводиться визначати лише за етимологією прізвища, зокре-

ма, виходячи із закінчень „-ов” та „-ін”. Іншого шляху немає, оскільки у 1992 році в Україні свідомо припинили фіксувати національність як таку в офіційних документах. Але кожна людина належить до тієї чи іншої нації, має своє етнічне чи національне походження. Національність формує характер людини, її звичаї, традиції, мову, історичну пам'ять. Нація – це дуже тривка ознака, яка притаманна людині все життя. Мимоволі представники однієї нації гуртуються між собою. І якщо, скажімо, росіянин переїжджає з Росії в Україну він не стає українцем, навіть якщо приймає українське громадянство. Це те саме, як свиня не стає коровою, коли переходить у коров'ячий хлів.

Чому ж до росіян в Україні під час російсько-української війни таке поблажливе ставлення? Невже потрібно наводити додаткові приклади, що серед колаборантів, і тих, що перейшли на сторону Росії майже виключно росіяни? Принаймні на час війни жоден росіянин не повинен в Україні обіймати керівну посаду”.

З аргументацією автора не можу погодитись. Я переглянув у Вікіпедії біографії названих ним дипломатів. Усі вони народилися і виростили в Україні – у Львові, Києві, Одесі. Професійну кар'єру зробили на службі України. Не можу про них сказати словами автора: „Свиня не стає коровою, коли переходить у коров'ячий хлів”.

Мене зачепила згадка про щирі українку Оксану Маркарову і Всеволода Ченцова. Перша замінила на посаді Володимира Єльченка з українським прізвищем, але сумнівним походженням. Щодо прізвища Ченцова мушу сказати, що моя мама українська поетеса Валентина Ченцова попри прізвище на „-ова” відбула 10 років неволі за вірш про Україну. Прізвище не свідчить про позицію, бо інакше треба було б призначати дипломатами Іллю Киву і Юрія Бойка, Юрія Мірошниченка, Володимира Семиноженка, Ігоря Мартинюка, Віктора Медведчука, Сергія Тігіпка з українськими прізвищами.

Автор звинувачує дипломатів: „Росіянами на українських посольських посадах досі залишають-

(Закінчення на стор. 9)

Новий король Великої Британії

ЛОНДОН. – 10 вересня Чарльз III офіційно проголошено королем Великої Британії.

Королею його оголосила Рада престолонаступництва. Відповідну проклямацію підписали наступний у черзі спадкоємців престолу принц Вільям, королева-консорт Камілла, голова Ради, прем'єр-міністр Ліз Трасс та архієпископ Кентерберійський.

Офіційні заходи проходили у Сент-Джеймському палаці. Під час церемонії приблизно 200 людей, які зібрались у кімнаті, сказали: „Боже, бережи короля”. Звертаючись до високопоставлених гостей, король віддав належне своїй матері та дружині Каміллі.

Рада престолонаступництва складається з членів Таємної ради – групи високопосадових депутатів парламенту – колишніх та чинних, перів, а також деяких високопосадовців, верховних комісарів Співдружності Націй та лорд-мера Лондона.

Основну проклямацію, яка проголошує Чарльза III сувереном, зачитано з балкона в Сент-Джеймському палаці. Після цього дано артилерійський салют: 41 залп у Гайд-парку та 62 залпи біля Лондонського Тавера.

Королева Великої Британії Єлизавета II 8 вересня померла на 97-му році життя.

* * *

Президент Росії Володимир Путін не буде запрошений на похорон королеви Єлизавети II через вторгнення Росії в Україну. Про це 13 вересня телеагенції „CNN” повідомив високопосадовець британського уряду.

Крім Росії, також не будуть запрошені Білорусь

Новий король Великої Британії Чарльз III.

(за підтримку війни Росії), і М'янмар (за переслідування мусульман-рогінджа в країні).

На похороні 19 вересня сподіваються на присутність понад 500 представників держав з цілого світу, включно з Президентом США Джо Байденом. Великобританія залишається одним з найсильніших противників війни Росії, і одним з найбільших прихильників України, надаючи їй фінансову, військову та гуманітарну допомогу.

„BBC”, „CNN”

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Міжнародний літературний фестиваль „Фронтера“

Юрій Зилюк

ЛУЦЬК. – IV Міжнародний літературний фестиваль „Фронтера“ 10-12 червня зібрав книгоманів не лише у закритих приміщеннях, а й на цікавих локаціях під відкритим небом.

Завдання „Фронтери“ – сприяти позиціонуванню Луцька як одного з інтелектуальних центрів України та Волині; активізувати культурне середовище міста та області та запропонувати дійство, що гуртує навколо себе представників місцевих культурних організацій та національних товариств, мистців, представників органів місцевого самоврядування та соціально-відповідального бізнесу.

Проект здійснюється за підтримки Українського культурного фонду, а також партнерів – Луцької міської ради, Генерального консульства Польщі в Луцьку, громадських діячів Богдана Шиби та Романа Бондарука.

Директорка фестивалю „Фронтера“ керівниця мистецького об'єднання „Стендаль“ Ельвіра Яцута, відкриваючи черговий фестиваль, почала з того, що фронтера – це прикордоння. В широкому сенсі слова. У цьому випадку – мистецьке, літературне, інтелектуальне.

„Я обійшов уже майже всю 30-кілометрову зону відчуження, – розповідав на презентації своєї повісті „Чормет“ її автор Маркіян Камиш. – Проникнення в зону – це вже порушення закону, яке тягне за собою адміністративне покарання. А якби я виносив звідти не враження, а те, що виносять герої моєї повісті, і кримінальне. Але я вже не могу

без неї. Це частина мого життя і, власне, моєї творчості“.

„Як я ненавиджу 200-гривневу купюру із зображенням Лесі Українки, яку досі друкують з подачі колишнього міністра освіти Табачника, – бідкалась зі сцени знана літераторка, публіцистка і екс-лучанка Оксана Забужко. – А ще більше пам'ятник їй у Києві на бульварі її ж імені навпроти сумнозвісного за часів Януковича Центрвиборчкому, соцреалістичний монументалізм якого з отими дебелими стегнами ніби копіює „колхозницю“ Мухіної з московської виставки досягнень. У радянські часи з Лесі Українки зліпили таку собі „бальну дівчинку“, яка написала п'єсу „Лісова пісня“, кілька поем і вірші, а найголовніше, була революціонеркою по духу. Насправді ж вона була однією з найвизначніших культурних постатей в Європі кінця XIX, початку XX століття“.

„Український читач мало знайомий із літературами з Польщі Кшиштофом Чижевським та Віолеттою Гжегожевською, – сказав Олександр Бойченко, письменник і модератор. – Між тим, Кшиштоф створив у невеликому містечку на кордоні Польщі і Литви міжнародний літературний клуб, який діє уже багато років, є знаним в Європі поетом. Віолетта ж своєю чергою номінувалась на кілька престижних європейських літературних премій. Такі автори мають бути відомими і у нас. Власне, мета „Фронтери“ і полягає, насамперед, у тому, аби популяризувати кращі твори авторів з

(Закінчення на стор. 16)

Незважаючи на повітряну тривогу

Михайло Михайлинин

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 24 серпня на центральній площі Ринок зібралися представники влади і культури, громадськість Бережан, щоб урочисто відзначити День Незалежності України. Спочатку священники всіх конфесій відслужили молебень за Україну. Незважаючи на повітряну тривогу, люди прийшли, щоб помолитися за мир в Україні і вшанувати героїв України, мужніх захисників.

Міський голова Ростислав Бортник привітав бережанську громаду, згадавши про важливість історичних здобутків та незламності у сьогодні.

Вірші про Україну звучали у виконанні Лесі Метельської, учасників зразкової студії „Зернятко“ Будинку культури. Лілія Слободна виконала „Молитву за Україну“, а народний аматорський хор „Просвіта“ заспівав Гімн України та патріотичні пісні.

Завдяки подружжю з Краматорська Олексі та Оксані Муравльовим пам'ятник Тарасу Шевченку було одягнуто у вишиванку, яку вони привезли з собою і прикрашено синьо-жовтим прапором. Також ця родина згуртувала волонтерів, біженців з Херсону, Донецька, Києва, народних майстринь, щоб створити у Бережанах вишиванку мапу України. Кожен регіон було представлено унікальними вишитими візерунками, які розквітли на карті у День Незалежності.

Частина учасників культурної програми святкування Дня Незалежності у Бережанах. (Фото: Михайло Михайлинин)

На горі Лисоня було піднято український прапор. Бережанці передали побажання миру та перемоги українським воїнам.

Будиночок для тварин-інвалідів

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Під час війни страждають не тільки люди, а й тварини. У міні-притулку „Щасливий пес“ у Кропивницькому облаштували стаціонарний вагончик-будиночок та спеціальний майданчик для прогулянок собак з інвалідністю – з травмами спини, кінцівок та тих, які втратили зір. Обладнання та все необхідне придбав благодійний фонд „Нарру Рау“.

Вагончик-побутівку надав благодійник з Японії, а пристосування для облаштування простору – американська зоозахисна організація „Fine Whines

and Lickers“.

Загалом у притулку 260 собак, сім з них та один котик мають різні форми інвалідності й не можуть жити у звичайних будках, клітках і вольєрах поруч з іншими тваринами. У притулок, крім того, регулярно потрапляють нові тяжкохворі тварини. Територія майданчика має спеціальне покриття, яким безпечно пересуватись і де тварини можуть контактувати одне з одним. Його також дуже зручно прибирати.

Будівництво тривало місяць, а сам мобільний будиночок доставили у притулок в червні.

АМЕРИКА | СВІТ

■ Папа: молимося за український народ

ВАТИКАН. – Під час недільної зустрічі з паломниками 11 вересня Папа Франциск закликав молитися за український народ і представив місію, яку в Україні з його доручення здійснює кардинал Конрад Краєвський. Після традиційної молитви „Ангел Господній“ з паломниками на площі св. Петра Папа уділив своє благословення й нагадав, що через два дні вирушає в Казахстан, щоб взяти участь у зустрічі релігійних провідників. Попросивши супроводити молитвами це його „паломництво миру“, він сказав: „Далі молимося за український народ аби Господь дарував йому вітху й надію. В ці дні кардинал Краєвський, Префект Дикастерії харитативного служіння, перебуває в Україні, щоб відвідати різні спільноти та в конкретний спосіб засвідчити близькість Папи та Церкви“. („Новини Ватикану“)

■ Обстріли Вірменії

ЄРЕВАН. – У ніч проти 13 вересня війська Азербайджану відкрили вогонь по території сусідньої Вірменії. Міністерство оборони Вірменії стверджує, що Баку використовує артилерію, міномети, безпілотники та великокаліберну стрілецьку зброю. Під ударом опинилися населені пункти Варденіс, Сотк, Артаніш, Ішханасар, Горіс та Капан. Всі ці села та міста розташовані на території Вірменії та не мають відношення до Нагірного Карабаху, який традиційно є предметом розбіжностей двох країн. Крім того, під обстрілами опинилося вірменське курортне місто Джермук. Прем'єр-міністр Вірменії Пашинян заявив, що під час нічних боїв загинули 49 військовослужбовців країни. Поранено трьох мирних жителів. Міністерство оборони Азербайджану заявило, що внаслідок бойових дій у ніч на 13 вересня вбито щонайменше 50 азербайджанських військовослужбовців, зокрема вісім прикордонників. У Баку запевняють, що обстріл – відповідь на „широкомасштабні провокації“ з боку Вірменії. Азербайджан наповняє, що Вірменія замінувала ділянки між позиціями підрозділів азербайджанської армії та дорогою постачання. Нібито у відповідь на ці дії Баку вжив „термінових заходів“, які й призвели до зіткнень. Те, що відбувається, можна назвати найсерйознішою ескалацією з кінця другої карабаської війни. Гарантом безпеки в регіоні залишається Росія, але вона надто зайнята війною в Україні, й неспокійна ситуація в Нагірному Карабаху Москві не на руку. („BBC Україна“)

■ Помер відомий кінорежисер

РОЛЕ, Швейцарія. – Франко-швейцарський кінорежисер Жан-Люк Годар помер 13 вересня на 92-му році життя. Він стояв біля джерел одного з найважливіших напрямів кінематографії ХХ ст. – французької „нової хвилі“. Режисер зняв понад 100 фільмів. Його перший повнометражний фільм „На останньому подиху“ (1960) став одним з головних символів „нової хвилі“ і прославив молодого 26-річного актора Жана-Поля Бельмондо. Фільмування ручною камерою з інвалідного візка, різкий монтаж, імпрізовані розмови про секс і політику та постійні цитати з кіноклясики – все це привернуло увагу глядачів і критиків. Знаменитий кінокритик і лавреат Пулицерської премії Роджер Еберт назвав цей фільм найкращим дебютом в історії кіно з часів „Громадянина Кейна“ Орсона Велса. Музою Ж. Годара довгі роки була акторка Ганна Каріна, яка згодом стала його дружиною. Вона померла в 2019 році. У 1961 році вона зіграла головну роль у його фільмі „Жінка є жінка“, за яку отримала премію „Срібний ведмідь“ у номінації „Найкраща жіноча роль“ на Берлінському міжнародному кінофестивалі. У 2018 році Ж. Годар долучився до кампанії за звільнення з російської в'язниці українського режисера Олега Сенцова. Він навіть відмовився їхати до Росії на знак протесту. Товариство кінорежисерів Франції тоді оприлюднило лист Ж. Годара до керівника відділу сучасного мистецтва російського Ермітажу Дмитра Озеркова. У відповідь на запрошення відвідати відкриття мистецької інсталяції Ж. Годар зазначив, що він „не може собі дозволити відвідувати Ермітаж“ у зв'язку з „умовами ув'язнення кінорежисера Олега Сенцова“. („BBC Україна“)

Культура, мова – це також фронт

Наші серця і очі прикуті до війни з московським загарбником. Ми віримо у героїчні Збройні сили України, у близький день українсько-го тріумфу, віримо, що перемога назавжди змінить Україну, скрісталізує національну самосвідомість народу, розчистить замулене страшною історією джерело внутрішньої сили, дозволить українцям нарешті подолати прищеплене імперією зла почуття меншвартої. Свобода, незалежність, віра в себе, у своє високе загальнолюдське призначення стануть такими природними, як дихання.

А може не статися так? На жаль, може. Якщо свідомо частина українського суспільства рішуче і безповоротно не візьметься знешкоджувати внутрішніх ворогів. Вони нікуди не поділися – сидять у тих самих кріслах, що й до війни, – в уряді, в офісі президента, у Верховній Раді. Наприклад, 30 серпня парламент у першому читанні ухвалив законопроект „Про медіа“, суть якого полягає в тому, щоб „розмінувати культурний кордон з Росією“. Тобто депутатська більшість, а це обранці від „Слуги народу“, вважають російську культуру вартою того, аби не відгороджуватися від нею кордоном? Це навіть не звичне схилання перед Москвою, а недоумство, бо культурною годі називати країну, котра по вуха загрузла в болоті зневаги до інших країн. Як свідчив російський релігійний філософ Іван Шмельов, „росіяни – народ, котрий ненавидить волю, обожає рабство, любить ланцюги на своїх руках і ногах... готовий в будь-який момент пригнічувати інших...“. З загальнолюдською культурою нічого спільного!

Тим часом в українській публічній простір активно впроваджується нібито безневинний погляд, що є ж і „харошіє рускіє“. Це для того, щоб і по війні росіяни чулися в Україні без жодної вини перед нею, без обов'язку знати її мову, шанувати національну культуру. Мовний омбудсмен України Тарас Кремень щомісяця отримує сотні скарг про порушення мовного закону в соціальних мережах, зокрема на YouTube-каналі. Телеведучі далі ставляться до російської мови як до вищої. Юлія Галушка з українського телеканалу „FreeДом“ сама просить своїх співрозмовників переходити на російську – мовляв, щоб ширша аудиторія могла розуміти. Та хай ніколи не розуміє! Вже 120 років минуло від з'яви полум'яної брошури Миколи Міхновського „Самостійна Україна“ і від його „Десяти заповідей“ для свідомого українця. Одна з них: „Усюди й завжди уживай української мови. Хай ні дружина твоя, ні діти твої не поганять твого дому мовою чужинців-гнобителів“.

В Україні справді є достойні росіяни – всі вони бездоганно і охоче спілкуються українською мовою. До цього їх спонукає почуття справедливості і людська честь. Про свій подібний досвід розповідає колишній десантник, автор книжки про війну на Донбасі Валерій Ананьєв: „Переходити на українську повністю і одразу було тяжко, голова аж кипіла. Якби не було внутрішнього переконання, що це необхідно зробити, я б не витримав. Але так сталося, що задля душевного спокою у мене не було вибору. Українізація думок набагато важливіша, ніж усі перейменовані вулиці разом узяті. Українська мова не зробить погану людину кращою, але всі, хто перейде на неї, обов'язково зроблять свій додатковий внесок у майбутнє України“.

Цей погляд на справу мусить стати в Україні загальноприйнятним. Але російська мова має бути відкинута не тільки тому, що це мова жорстокого народу-виродка, але й тому, що вона сама своїм духом, характером і лексичним складом формує людиноненавистницьку психологію. І як би російськомовний „харошіє рускій“ в Україні не вдавав з себе порядну людину, врешті-решт його мова змусить хижє москальське нутро вилізти назовні.

Це війна за свободу бути українцем на українській землі, війна за тисячолітню народну культуру, віками нищену, замовчувану і відсувану на цивілізаційні загумінки. Війна за культивування свого, органічного, єдиного. Війна за рідну мову, котра мов кров живить національний організм.

Нехай же ці слова 24-річного київського журналіста Романа Ратушного, що загинув як герой на цій війні, залишаться для української молоді заповітом: „...Випалюйте в собі всю російську субкультуру. Випалюйте в собі всі спогади з дитинства, пов'язані з російським-радянським. Випалюйте в собі стосунки з родичами чи друзями по ту сторону, з усіма, хто є носієм російської субкультури. Інакше це все випалить вас“.

ІСТОРИЯ

Перший бій на кордоні

Українські військові у перший день війни, 24 лютого 2022 року, підірвали стратегічний міст на Київщині, який завадив ворогу проникнути до столиці. На мості через річку Уж в Київській області була підірвана техніка ворога, яка заходила в Україну з Білорусі.

Першими бій з ворогом прийняли три бронетранспортери.

Міст, який підірвали українські воїни, розташований за 35 кілометрів від кордону з Білоруссю та за 100 кілометрів від Києва. Окупанти намагалися проникнути до Києва автомобільною трасою Мозир-Київ, що є найкоротшим шляхом від Білорусі до української столиці. Саме на цій трасі вдалося стримати величезну колону важкої російської техніки.

Керівник прикордонного підрозділу Володимир Шубравий розповів, що захисники вирушили займати позиції ще 23 лютого близько 23-ої години. Виїжджали невеликими групами, щоб маскувати своє місце перебування.

Приблизно о 2-ій год. ночі українські захисники підготували позиції та зайняли оборону. Близько 4:15, за словами Володимира Шубравого, воїни почули перші звуки вибухів.

Росіяни розпочали артилерійську атаку.

Голова колони окупантів складалася з бронетехніки, танків та бойових машин піхоти й тягнулася на 10 кілометрів. Українські бійці були озброєні протитанковими засобами, груповою зброєю і засобами протиповітряної оборони.

Першими бій з росіянами на краю моста прийняли три українські екіпажі БТР. Володимир Шубравий заявив, що наші не могли зупинити колону, але були здатні її стримати, що в підсумку їм вдалося.

Міст був замінований і захисники підірвали його в останній момент, щоб завдати ворогові нищівного удару. У момент вибуху на мосту були російські танки.

Колону ворога вдалося стримати на декілька годин, що було критично важливо для Києва. Якби колону ворога не стримали, то війська агресора в найкоротший термін потрапили б до Києва.

24 березня Президент України Володимир Зеленський нагородив підполковника Володимира Шубравого орденом „За мужність“ III ступеня.

24 канал

Каламутять...

(Закінчення зі стор. 2)

Того ж дня було оприлюднене повідомлення: „Верховна Рада України 6 вересня прийняла постанову „Про деякі питання висвітлення роботи Верховної Ради України дев'ятого скликання в умовах дії воєнного стану“, (реєстр. №7739).

Постановою визначаються особливості функціонування державного підприємства „Парламентський телеканал „Рада“ в період дії в Україні воєнного стану, зокрема, що в період дії воєнного стану здійснення прямих трансляцій відкритих пленарних засідань Верховної Ради України може бути обмежено державним підприємством „Парламентський телеканал „Рада“ в інтересах національної безпеки та з метою забезпечення заходів безпеки Верховної Ради України відповідно до Конституції та законів України.

На період воєнного часу лише телеканал „Рада“ зможе висвітлювати роботу депутатів. Також телеканал і далі братиме участь у національному телемарафоні“.

Народний депутат фракції „Голос“ Ярослав Железняк повідомив:

„Засідання ВРУ не транслюватимуть телеканалом „Рада“ у прямому етері, а сам телеканал і далі буде приймати участь у національному телемарафоні. Постанова спрямована на врегулювання особливостей висвітлення роботи Верховної Ради України дев'ятого скликання в умовах дії воєнного стану, відповідне

уточнення завдань державного підприємства „Парламентський телеканал „Рада“ заради посилення інформаційної політики держави, протидії пропаганді агресора та більш повного інформування суспільства про соціально-політичні та військові процеси в Україні.

Рішенням РНБО від 18 березня „Щодо реалізації єдиної інформаційної політики в умовах воєнного стану“, введеним в дію Указом Президента України від 19 березня, встановлено, що в умовах воєнного стану реалізація єдиної інформаційної політики є пріоритетним питанням національної безпеки. Серед іншого передбачено, що забезпечення єдиної інформаційної політики реалізується шляхом об'єднання всіх загальнонаціональних телеканалів, програмне наповнення яких складається переважно з інформаційних та (або) інформаційно-аналітичних передач на єдиній інформаційній платформі стратегічної комунікації – цілодобовому інформаційному марафоні „Єдині новини #Uaразом“.

Отже, йдеться не про цензуру, а про уникнення можливості озвучування в етері питань, до яких не повинна мати доступ ворожа розвідка. Це забезпечує єдиний інформаційний марафон. Такі обмеження необхідні в умовах війни заради національної безпеки. Ірина Герасценко наразі діє в інтересах не лише посилення популярності партії Петра Порошенка, а й на користь Росії, котрій важливо знати геть усе, що може прозвучати з трибуни Верховної Ради. Варто б остерегтися...

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Андрій Нинка

Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДА“

Адміністрація / Оголошення

☎ (973) 292-9800 x 3040 • Fax (973) 644-9510

Володимир Гончарик

E-mail advertising@ukrweekly.com

Передплата

☎ (973) 292-9800 x 3040

Володимир Гончарик

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріялах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

„Z“ Росії означає зеро!

Були деякі припущення щодо того, що означає літера „Z“ для Кремля і чому вона стала символом геноцидної війни Росії проти України. Тепер це „Z“ явно означає те зеро, яке отримала Росія від війни проти України.

До повномасштабного військового нападу Росії на Україну кремлівська дезінформаційна пропаганда передбачала, що Україна не зможе протистояти Росії в повномасштабній війні та зазнає поразки протягом кількох днів.

Однак початкові стратегічні плани Росії швидко захопити Київ, скинути демократично обрану владу України та підкорити всю Україну зазнали колосального фіяско і російські війська або втекли з Київщини з порожніми руками або зустріли там свою остаточну долю.

Для збереження обличчя Кремль тоді пропагував, що російські війська захоплять увесь Донбас до 9 травня, чого також не сталося.

Натомість Україна вже звільнила частину окупованих Росією територій і прямує до повернення Херсону на півдні України, що стане серйозним ударом по моральному духу російських військ.

Мабуть, найгірше для Кремля є те, що міт, який він так довго підтриму-

вав, а саме те, що Росія є наддержавою, який привів багатьох західних лідерів і так званих експертів просувати політику умиротворення з Кремлем, був буквально зруйнований нинішньою війною в Україні.

Результати, досягнуті українською армією, навіть змінили політику США на відкрите постачання Україні більшої кількості тактичної зброї, що вже негативно відчували на собі російські військові.

За останні шість місяців Збройні сили України за повної підтримки українського народу продемонстрували, що Україна зрештою виграє повну війну, розпочату Росією 24 лютого 2022 року, і поверне мир у Європу.

Осінні місяці стануть вирішальними у визначенні, якою ціною дістанеться ця перемога. Не лише для України, а й для Заходу.

Чим більше західні країни вагаться, тим вищими будуть людські та фінансові втрати для всіх, оскільки Кремль перетворив газ, атомні електростанції, їжу, біженців та інформацію у зброю.

Щоб звести до мінімуму подальші страждання та руйнування, західні країни тепер повинні надати Україні

(Закінчення на стор. 8)

На зрадників чекає...

(Закінчення зі стор. 2)

загинув призначений окупантами „глава“ селища Михайлівка Іван Сушко. Разом із ним у машині була дочка його коханки, вона вижила.

23 серпня у Херсоні – черговий замах на колаборанта. У машині намагалися підірвати „заступника голови департаменту внутрішньої політики“ Ігоря Телегіна. Його шеф Володимир Сальдо досі є в реанімації після отруєння.

20 серпня поруч із входом до Маріупольського зоопарку, який збирався відвідати призначений Росією „мером“ Маріюполя Костянтин Іващенко, вибухнула саморобна бомба. Іващенко не постраждав.

12 серпня у Мелітополі скоєно замах на колаборанта Івана Шостака, одного із керівників виборчого штабу „Єдиної Росії“. Шостак не зможе сидіти на стільці рівно – його частина тіла для сидіння підірвана.

7 серпня окупаційний голова Херсонщини Володимир Сальдо перебуває у реанімації після отруєння невідомою речовиною. Вбито заступника голови окупаційної адміністрації Нової Каховки Віталія Гуру.

11 липня в окупованому селищі Великий Бурлук Харківської області внаслідок вибуху машини загинув призначений окупантами керівник селища Євген Юнаков.

7 липня у Новій Каховці застрелено „заступника начальника відділу поліції“ Сергія Томка, який перейшов на бік Росії.

24 червня у Херсоні під час вибуху машини вбито Дмитра Савлукенка, який очолював в окупаційній адміністрації управління молоді та спорту.

Раніше було підірвано машини окупаційного голови Чорнобаївки Юрія Турульова (він отримав легкі поранення) та колаборанта з числа депутатів Верховної ради Олексія Ковальова (його доля невідома).

19 червня у Херсоні невідомі висадили в повітря машину начальника колонії Євгена Соболева, якого окупанти призначили головним тюремником області. Соболева госпіталізували з пораненнями ніг.

22 травня голова російської адміністрації Енергодара Андрій Шевчик та двоє його охоронців поранені внаслідок вибуху.

29 квітня в окупованому селищі Новоайдар на Луганщині знайшли мертвим місцевого колаборантського Павла Шароградського. Його виявили з пострілом у голову та ранами на тілі. Його викрали із будівлі Щастянської райдержадміністрації, де проходила нарада з людьми у масках та російській військовій формі.

25 квітня внаслідок вибуху у будівлі міської ради у Кремінній Луганської області загинули всі, хто там перебував під час наради. За даними Антона Герашенка, ще один вибух газу одночасно стався в районному відділі поліції, „де на нараду в цей момент зібралася група колаборантів, які пішли на службу окупантам“.

20 квітня у Шуменському мікрорайоні Херсона біля під'їзду свого будинку застрелено проросійського активіста та блогера Валерія Кулешова. Його тіло з численними вогнепальними пораненнями знайшли в автомобілі на сидінні водія.

20 березня у Херсоні невідомі застрелили у машині Павла Слободчикова – помічника депутата міської ради Володимира Сальдо. Машину розстріляли біля будинку Сальдо.

Допомога надійшла з Пенсильванії

Мешканці округу Лекаванна, Пенсильванія, невтомно допомагають захисникам України від російських окупантів і дітям тих українців, які постраждали від російсько-української війни. Благодійний фонд „Свою Україну любіть“ у Полтаві отримав зі США гуманітарну допомогу. „Вісім пачок, кожна з яких вагою 30 кілограмів, – це придбані й надіслані мешканцями міст Скрентона та Данмора необхідні продукти харчування та життєво важливі медикаменти для захисників України, – дізнаємося від Олени Шемчук – однієї з тих, хто спакував та переслав у Полтаву добродійний вантаж. – Їжу й ліки полтавці доставили підрозділам бригад українських вояків на нульовій лінії оборони від

ворога“. Авторка цих рядків, представниця 64-го відділу округу Нью-Йорк Союзу українок Америки Валентина Шемчук, як і її донька, складають подяку бутикові дитячого одягу „Зачарований слон“ („Enchanted Elephant“), який пожертвував речі для малечі родин українських захисників та вимушених переселенців через російське вторгнення в Україну.

Посилки подолали далекий шлях, щоб дістатися місця призначення. Відправники зі США подбали й про оплату поштових послуг. Українські захисники та діти родин внутрішньо переміщених осіб щиро дякують благодійникам за допомогу!

Валентина Шемчук,
Полтава

Оголошено перший в Україні гакатон

Гакатон (англ. hackathon, від hack (див. гакер) та marathon – марафон) – захід, під час якого різні спеціалісти в галузі розробки програмного забезпечення інтенсивно і згуртовано разом працюють над розв'язанням якоїсь проблеми або створенням нового додатку чи сервісу. Зазвичай гакатони тривають від одного дня до тижня.

У війні з Росією Україні потрібна тільки перемога. Проте, щоб здолати ворога, переважаючого чисельно та за кількістю зброї, потрібно воювати розумно. Армія потребує якісно нових рішень та передових технологій.

Ми вже бачили, як модифіковані умільцями комерційні дрони скидають на голови окупантів „подарунки“, або атакують їх як „камікадзе“. Спеціальний софт дозволяє артилеристам влучати точніше, або зручніше комунікувати з побратимами. І таких розробок нам потрібно значно більше.

Одним з варіантів вирішення цієї проблеми є перший в Україні оборонний гакатон IDI Camp. Він організований для розробки програмного забезпечення та технічного обладнання, які наблизять нашу перемогу. Гакатон IDI (Innovation Defense Initiative) відбудеться в офлайн форматі в період з 23 по 25 вересня. Фінальним етапом стане 48-годинний „челендж“, який пройде в Києві. Точні місце та час, зі зрозумілих причин, будуть відомі тільки учасникам та партнерам заходу.

Організатори гакатону збирають від ЗСУ нагальні потреби у військових розробках. У тому числі від

Державного концерну „Укроборонпром“. Партнером заходу також виступило Міністерство цифрової трансформації України та Армія дронів. Низка IT-компаній відряджають для участі в IDI Camp свої команди, а благодійники виділили призовий фонд – на сьогоднішній день – це понад 20 тис. дол. Крім того, найперспективніші проекти можуть отримати фінансування від інвесторів.

Долучитись до ініціативи можуть усі бажаючі як учасники – сформовані команди або ж ті, хто готовий до команди доєднатися. Спеціалісти Senior+ рівня у всіх технологіях, які можуть бути корисними на фронті (AI, ML, Embedded або інші); ментори – люди з досвідом у розробці та запуску продуктів, які допоможуть командам у вирішенні завдань; інвестори – бізнесмени, готові інвестувати в оборонні стартапи та розвивати їх; журі (challenge owners) – досвідчені військові середньої та вищої ланки, в яких є розуміння, яке технологічне рішення допоможе змінити ситуацію на фронті.

Організаторами гакатону виступили Євген Горошко – візіонер та операційний керівник IDI Camp, Дмитро Ковальчук – власник компанії Alterra Group та Blaize, Анатолій Маслов – засновник та CEO ElifTech, а також благодійний проект „Паляниця“.

Приєднуйтеся до ініціативи та наближайте нашу перемогу. Заявки на участь в гакатоні можна подати на офіційному сайті IDI Camp. Реєстрація відкрита до 16 вересня включно.

IDI Camp

Виправлення помилки

9 вересня у „Свободі“ через неуважність редактора сталася помилка у статті Мотрі Мельник „Відкрито виставку Михайла Андрієнка“. У згадці про приватну колекцію д-ра Олександри Ільків та д-ра Андрія

Ільків має бути: „Вони познайомилися з М. Андрієнком через спільного друга і кілька разів їздили до Європи“.

Отже, д-р Олександра Ільків та д-р Андрій Ільків не є подружжям. Вони сестра і брат. Перепрошуємо!

Триває контрнаступ...

(Закінчення зі стор. 1)

тисяч жителів, які тепер раділи визволенню Ізюма з-під російської контролю.

Взяття Ізюма відкрило українській армії нові можливості на Донбасі. Міста, які Росія нещадно обстрілювала, тепер будуть у більшій безпеці. Зокрема, це стосується Краматорська і Слов'янська.

11 вересня українські військові вийшли на кордон Харківської області із Росією на півночі регіону, повернувши контроль над смт Козача Лопань та селами Гоптівка і Токарівка.

12 вересня з'явилася інформація, що ЗСУ зайняли прикордонне місто Вовчанськ. 13 вересня Держприкордонслужба України розмістила на своїх сторінках у мережі відео, що підтверджує визволення міста. Хоча ще напередодні російські військові оголосили Вовчанськ „столицею“ тимчасово окупованої території Харківщини замість визволеного українською армією Куп'янська.

13 вересня ЗСУ перейшли річку Оскіл вброд у Боровій – приблизно за 30 км на північний схід від Ізюма, недалеко від адмінкордону Луганської області.

Президент Володимир Зеленський відвідав 14 вересня звільнене місто Ізюм на Харківщині, де взяв участь у церемонії підняття державного прапора України, а також привітав і нагородив бійців-визволителів. На початку урочистостей присутні вшанували пам'ять загиблих захисників хвилиною мовчання.

„Наш синьо-жовтий уже майорить у деокупованому Ізюмі. І так буде в кожному українському місті й селі. Рухаємося лише в одному напрямку – вперед і до перемоги“, – наголосив він.

Стрімке просування ЗСУ, внаслідок розпочатої 5 вересня контрнаступальної кампанії на окупованих територіях Харківської області, призвело до того, що 11 вересня Міністерство оборони РФ визнало, що втратили контроль майже над усією захопленою частиною регіону, заявивши, однак, що вивели війська з Ізюма для „перегрупування“. Хоча за день до того воно говорило про посилення оборонних своїх позицій в Харківській області, вони намагалися виставити російський відступ як давно запланований крок. Але покинута військова техніка – в тому числі і дуже дорога – свідчить про те, що відступ, був радше панічною втечею

через загрозу оточення.

ЗСУ продовжують атакувати російські позиції в місті Лиман, на схід від Слов'янська. 12 вересня ЗСУ звільнили місто Святогірськ Донецької області. „Росіяни з поспіхом забирали з міста свою військову техніку, а з людей лишили такий собі непотріб – тих, кого, певно, не було шкода. Словом, вони особливо і не чинили опір: під час зачистки саме з нашою групою було кілька провокацій, але ми їх відбили“, розповів „Радіо Донбас.Реалі“ нацгвардієць, який брав участь в операції зі звільнення Святогірська.

Триває українська контратака на Херсонщині. ЗСУ продовжують атакувати російські позиції поблизу Херсона, вражати російські транспортні, логістичні об'єкти, мости, переправи та понтони, намагаючись позбавити російські позиції на західному березі Дніпра постачання, і таким чином змусити їх відступити.

Загалом за останні два тижні, за даними ОК „Південь“, українська армія звільнила близько 500 кв. км території в Херсонській області.

ЗСУ встановили вогневу контроль майже над усією Херсонщиною, заявила керівниця об'єднаного пресцентру оперативного командування „Південь“ Наталія Гуменюк.

„Ми продовжуємо нашу бойову роботу, але про перемоги говорити поки рано, потрібно закріпитися у звільнених населених пунктах... Ми не можемо оголошувати всі наші успіхи, але ми просуваємося і тіснимо росіян, це дуже їх деморалізує“, – додала вона.

12 вересня в ОК „Південь“ повідомили, що за останній час ЗСУ деокупували п'ять населених пунктів на Херсонщині: Високопілля, Нововознесенське, Білогірку, Сухий Ставок та Миролюбівку.

13 вересня Головне управління розвідки Міністерства оборони України повідомило, що через успішні дії ЗСУ російські військові та окупаційна „влада“ „терміново евакуюють“ свої родини із Криму та півдня України.

Українські війська завдали „серйозної оперативної поразки“ російським силам, повідомляє Інститут вивчення війни (ISW). ISW каже, що російські війська зараз постали перед „жахливою дилемою“: вони не мають ресурсів для ефективної боротьби на сході, тож їм потрібно вирішити, чи відправляти війська назад на лінію фронту під Харковом з Херсона. Але при цьому вони знають, що цим можуть скомпрометувати

Динаміка контрнаступу ЗСУ за 6-12 вересня. Фіолетовим кольором позначені території, відвойовані ЗСУ, червоним – захоплені Росією, пастельним – зону активних бойових дій. (Мапа: „BBC Україна“)

ти свої позиції під Херсоном і ризикувати поразкою.

Як вказують в ISW, блискавичний український наступ на північному сході країни змінює хід війни на виснаження. За лічені дні лінія фронту різко змінилися. Війська Росії почали тікати, а українські населені пункти – одні за одним – повертати під жовто-синій прапор. Українські військові, захопили сотні, якщо не тисячі, російських полонених, а також цінну російську військову техніку.

Російський військовий крах, який призвів до втрати Ізюму, може бути пов'язаним з одним простим фактом: російська армія залишила свої фланги без захисту через вірогідну нестачу сил, виснаження призовників і низьку мораль. Захоплення цього регіону було однією з головних цілей Москви у цій війні. У червні і липні її армія змогла окупувати Северодонецьк і Лисичанськ. Але впродовж останніх тижнів десятки тисяч російських солдатів перекинули на південь для стримування розрекламованого українського наступу, який почався минулого місяця в Херсонській області.

Попри те, що південний наступ міг здатися лише маневром, що відволікав увагу від блискавичної атаки українських військ на півночі, насправді обидві операції були добре спланованими і підкріпленими значною кількістю військ.

* * *

14 вересня у Великій Британії успішно завершили навчання майже 5 тисяч військовослужбовців Збройних сил України за участі інструкторів з Канади, Нідерландів, Нової Зеландії, України та Сполученого Королівства.

В Україні через повномасштабну агресію Росії постраждали 1,133 дитини, з них 384 загинули і ще 749 зазнали поранень.

Збройні сили України з 24 лютого по 14 вересня ліквідували 53,650

російських військових. Також захисники України знищили 2,180 російських танків, бойових броньованих машин – 4,665, артилерійських систем – 1,290, РСЗВ – 311, засобів ППО – 167, літаків – 246, гелікоптерів – 215, безпілотників оперативно-тактичного рівня – 908, крилатих ракет – 233, кораблів і катерів – 15, автомобільної техніки та автоцистерн – 3,501, спеціальної техніки – 120. Найбільших втрат противник зазнав на Харківському та Донецькому напрямках.

У Бучі після звільнення міста від росіян було виявлено 422 тіла вбитих мирних жителів. Місця масових страт поліцейські Київщини знаходили в підвалах, на вулицях, в гаражах.

* * *

Російські військові масово відмовляються брати участь у бойових діях. Частини та з'єднання, які перебувають на території Росії, скасовують відправки особового складу на територію України через масову відмову від участі в бойових діях. Військовослужбовці 5-ої окремої танкової бригади 36 армії (Улан-Уде) написали рапорти на звільнення через відмову продовжувати воювати в Україні. Військових звільняють зі служби без урахувань будь-яких пільг. Водночас особовому складу, який перебуває в Україні, відпустки надають виключно за сімейними обставинами (смерть близьких родичів). Окупанти намагаються посилити своє угруповання військ в районі тимчасово окупованого Херсону за рахунок „наявних резервів“. Для цього плянують передислокувати чотири батальйони так званих „кадірівців“, але наразі ці підрозділи також недоукомплектовані. Більшість особового складу – не чеченці, а найманці з найбідніших регіонів Росії.

Укрінформ, Мілітарний квартал України, „ISW“, „BBC Україна“, Twitter Олексія Резнікова, Радіо Донбас.Реалі

Зруйнований російськими військами багатопверховий будинок в місті Ізюм (Фото: Пресслужба Президента України).

„Z“ Росії означає...

(Закінчення зі стор. 7)

необхідну фінансову допомогу та зброю, щоб дати Україні можливість запровадити безпольотну зону та відкинути російську армію до українсько-російського кордону і посилювати санкції проти Росії, щоб західні гроші не продовжували фінансувати геноцидну війну Росії проти України.

На даний момент це переважно питання політичної волі західних

лідерів, яке визначатиме, як швидко і якою ціною Україна виграє війну, розпочату Росією і таким чином забезпечить мир, стабільність і безпеку в Європі з позитивним ефектом.

Усвідомлення того, що „Z“ Росії насправді означає зеро, отримане Росією в результаті неспровокованої війни проти України, повинно призвести до значущої підтримки України у ці критичні осінні місяці.

Евген Чолій

президент Громадської організації „Україна-2050“

ДО НОВОЇ УКРАЇНИ

„Не наливають молодого вина у старі міхи“

Петро Часто

Продовження.

Початок див. у ч. 36 з 9 вересня

Ленін як теоретик світової соціалістичної революції цупко тримався догм марксизму, але в оцінці російської етногенези Маркс був набагато докладніший:

„Колискою Московії було криваве болото московського рабства, а не сувора слава епохи норманів. А сучасна Росія є не що інше, як перетворена Московія...“

А ось Маркс про царя Івана Калиту:

„Граючи роллю мерзотного знаряддя хана і запозичуючи таким чином його владу, він обертав її проти своїх суперників-князів і проти своїх власних підданих. Для досягнення цієї мети йому треба було втертися в довіру до татар, цинічно догоджаючи, часто їздючи в Золоту Орду, принижено сватаючись до татарських князівен, прикидаючись відданим ханові, будь-якими засобами виконуючи його накази, підло обмовляючи своїх власних родичів, поєднуючи в собі роллю татарського ката, лествиця і старшого раба. Він не давав спокою ханові, весь час викриваючи таємні змови. Тільки-но тверська лінія виявляла якість прагнення до національної незалежності, він квапився в Орду, аби донести про це... Підкупамі домігшись перенесення церковного центру з Києва до Москви, з'єднав Церкву з царським троном...“

Росія, не маючи ніякого стосунку до Русі і вкравши свою нинішню назву, нахабно претендує на історичний спадок Русі, створеної на 800 років раніше“.

Мабуть, не раз Маркс в труні повернувся – від жаху, що зробили з

Русі-України „класики марксизму“ Ленін зі Сталіном і як тепер успішно повертає її Путін в „криваве болото московського рабства“, які страждання терпить Україна, знов і знов стаючи до боротьби за свободу.

Знов і знов, і щоразу – з усе більшими перешкодами. В порівнянні з советщиною царизм у своєму гнобленні України був принаймні відвертішим. Історія зберігає задокументованими сотні заборонних указів, наказів, розпоряджень, адресованих українській культурі, мові, освіті, Церкві, традиційному суспільному устроєві.

Тим часом советська імперія свою виняткову антилюдяну сутність змушена була ховати за доти нечуваним і небаченим лицемірством. Сатира Орвела блідне на тлі щоденної брехні, котру московська пропаганда подавала як правду. Досить згадати, що голодове винищення українського селянства у 1932-1933 роках називалося „стихийним лихом“, а завезення в спорожнілі українські села понад 300 ешелонів з російськими родинами – „допомогою братньому українському народові“. За цією ж пекельною логікою національно свідомі українці таврувалися як „буржуазні націоналісти – люті вороги українського народу“.

Москва, звісно ж, добре усвідомлювала свою замежну аморальність, свої непростимі гріхи перед уярмленими нею народами, тому запровадила тотальне стеження буквально за кожною людиною, зокрема й особливо – в Україні. Заохочувала донощитство, зраду, купувала незрілі розуми і душі.

Багатьох ця страшна безвихідь схиляла до думки, що так буде вічно. Але навіть небо над нами – не вічне і, як каже Іван Богослов в „Об'явленні“, колись згорнеться, „мов зви-

ток книги звинувитий...“.

Імперія зла впала, але з цим лихом не вичерпало себе. Річ у тім, що коли епохи раптом змінюються, то в нових часах опиняється дуже багато старої людської якості. Вона свідомо чи несвідомо гальмує процеси відродження. Так було 100 років тому, це саме повторилося тепер.

Путін дуже добре здавав собі справу з того, в якій мірі незалежна Українська держава просякнута людською якістю, зіпсованою царизмом і советщиною. Але й цього було йому замало, тому негайно взявся за те, що найкраще вмів – наспигувати Україну своїми агентами, хоч їх і так не бракувало. Згадаймо, що в перші роки відновленої державної незалежності влада в Україні належала комуністам. „Співдружність незалежних держав“, утворена на догоду Москві по восьми днях після тріумфального загальнонародного незалежницького референдуму 1 грудня 1991 року, – це їхня перша диверсія проти України. Ліві партії – а їх в роки Кравчука і Кучми розплодилось понад десяток – вели відверту промосковську політику. У це тяжко повірити: цілком легально діяла навіть „Партія політики Путіна“. Ще станом на 21 червня 2022 року налічувалося 17 активних осередків цієї диверсійної антиукраїнської сили в Україні.

Усі тридцять років відновленої державної незалежності України

одним з її найнебезпечніших ворогів була московська Церква – розгалужена мережа російських агентів і професійних розвідників у рясах.

Віктор Ющенко, нібито виразно проукраїнський президент, по Помаранчевій революції нічого не міг вдіяти.

За Януковича, як тепер свідчить колишній генерал Служби безпеки України Віктор Ягун, в московську агентуру входили сам президент, прем'єр-міністр, голова Верховної Ради і низка міністрів, зокрема оборони, внутрішніх справ, науки і освіти. Верховна Рада ухвалювала закони, спрямовані на руйнування державності, на звуження і збіднення культурного простору українства. Згадаймо 27 квітня 2010 року, день ратифікування Харківських угод, котрі зробили російський Чорноморський флот господарем Криму і дуже скоро дозволили Москві анексувати український півострів.

Або антиконституційний закон Колесніченка-Ківалова – „Про засади державної мовної політики“, яким українська державна мова підпорядковувалася, властиво, російській.

Це про ті часи писав Петро Осадчук:

Живуть в Україні, як дачники, Українську зневаживши суть – Там тепер в Україні Табачники, де Тютюнники мали б бути.

(Далі буде)

Дозвольте не погодитись

(Закінчення зі стор. 4)

ся...“. Тобто провадять проросійську політику. Це вже звинувачення, яке слід довести.

Чому Зеленський звільняє ефективних послів України? Щодо ротації дипломатів пояснює редактор „Європейської правди“ Сергій Сидоренко:

„Ротація є одним з принципів побудови дипломатичної служби у демократичних країнах. Посол (так само, як і інші дипломати) працює кілька років, після чого його або відкликають додому, у столицю, або ж переводять у іншу країну. Через це на момент від'їзду звільнений посол нерідко (хоч і не завжди) виявляється більш фаховим, ніж той, хто приїздить – такою є реальність.“

Вважають, що ротація допомагає послу „не зростися“ з країною перебування. А також – не втрачати зв'язок з власною столицею, інтереси якої дипломат і має представляти. І це не просто традиція – такою є вимога закону про дипслужбу, який каже, що „строк відрядження, як правило, становить до чотирьох років і до трьох років – у державах з важкими кліматичними умовами або

складною безпековою ситуацією“. Усі звільнені Зеленським дипломати пересиділи цей термін. Тому в Україні проблемою є радше те, що „послів звільняють занадто рідко“, порушуючи терміни“.

Андрій Мельник був призначений Послом України у ФРН 19 грудня 2014 року. Його чотири роки минули у 2018 році.

Олексій Макеєв народився в Києві, на дипломатичній службі з 1996 року, працював в українських дипломатичних представництвах Швейцарії та Німеччини. Він фахівець з проблем міжнародної безпеки та аналізу зовнішньополітичних процесів. Дипломат крім української та російської мов англійською та німецькою мовами, розмовляє еспанською та французькою мовами.

Заклики видалити з української дипломатичної служби професіоналів з прізвищами, схожими на російські, мимоволі або навмисне спрямовані на шкоду молодій державі й можуть бути інспіровані Росією.

Україна тому й сильна, що в ній панує не печерний етнонаціоналізм, а державний націоналізм і готовність всіх етносів, які населяють Україну, боротися за державу, яка є символом та гарантом їхніх прав і свобод як громадян.

UKRAINIAN FCU

WE START & END WITH U

Offering a Full Line of **PERSONAL & BUSINESS FINANCIAL SERVICES!**
ПЕРСОНАЛЬНІ ТА БІЗНЕСОВІ ФІНАНСОВІ ПОСЛУГИ

- Checking accounts / Чекові рахунки
- Savings accounts / Ощадні рахунки
- IRA & Share Certificates / Сертифікати
- Loans / Позики
- Mortgages / Кредити на Нерухомість
- VISA® Credit & Debit Cards / Платіжні Картки VISA®
- Online & Mobile Banking / Онлайн і мобільний банкінг

Nationwide Access

Members have access to **30,000 no-fee ATMs** and **5,000 Shared Branches** nationwide through CO-OP network

UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

ROCHESTER, NY | AMHERST, NY | BOSTON, MA | BUFFALO, NY | CHARLOTTE, NC
 CITRUS HEIGHTS, CA | FEDERAL WAY, WA | PARMA, OH | PORTLAND, OR
 RANCHO CORDOVA, CA | SYRACUSE, NY | VANCOUVER, WA | WEBSTER, NY

ukrainianfcu.org

FEDERALLY INSURED BY NCUA

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

У Джерзі Сіті бігли у вишиванках

Степан Слущкий

ДЖЕРЗІ СІТІ. – Ідея забігів у вишиванках набуває щораз більшої популярності серед молоді як в Україні, так і за її межами, зокрема в США.

Так, День незалежності України забігом у вишиванках, крім Нью-Йорку, відзначили також у м. Вашингтон та в Джерзі Сіті.

Минулорічний забіг на День незалежності в Ліберті парку, неподалік статуї Свободи, настільки сподобався всім учасникам, що організація Українське Джерзі Сіті, співорганізатор, тогорічного забігу твердо вирішила, що цей захід мусить стати традиційним.

Тож зранку 27 серпня в Ліберті парку, на мальовничій Flags Plaza, звідки відкриваються неповторні краєвиди на центр Джерзі Сіті, Мангетен, Бруклін та на всю затоку Upper Bay – аж до мосту Verrazzano Narrows, зібралося понад 70 осіб, одягнених в чудові вишиті сорочки, щоб не лише продемонструвати неповторну красу українського вишитого одягу, але й щоб привернути увагу на триваючу нічим не спровоковану агресію Росії проти України.

Зусилля організаторів не були марними: на забіг зголосилися багато неукраїномовних мешканців Джерзі Сіті, яким, як і місцевим українцям, не байдужа доля України. Висвітлити подію прийшли репортери Голосу Америки. Серед учасників забігу була також родина біженців, яка зуміла вирватися

Частина учасників Забігу у вишиванках на набережній в Ліберті парку, що в Джерзі Сіті. (Фото: Степан Слущкий)

з міста Буча буквально за кілька годин до захоплення його російськими нелюдами.

Реєстрацією учасників займалися Наталія Безпалко, Олена Руденко, Катерина Скуба та Інна Дремлюга, а загальною організацією – Ганна Аксьонова, Оксана Яремчук (голова організації Українське Джерзі Сіті), Л. Руденко та І. Дремлюга.

Після реєстрації під музичний супровід енергійну розминку-аеробіку майстерно провела Наталія Сульженко.

Залежно від рівня фізичної підготовки, учасники поділилися на три групи: дві бігові, що їх очоли-

ли С. Слущкий та Г. Аксьонова, та групу ходоків, яких повела Ольга Мельник.

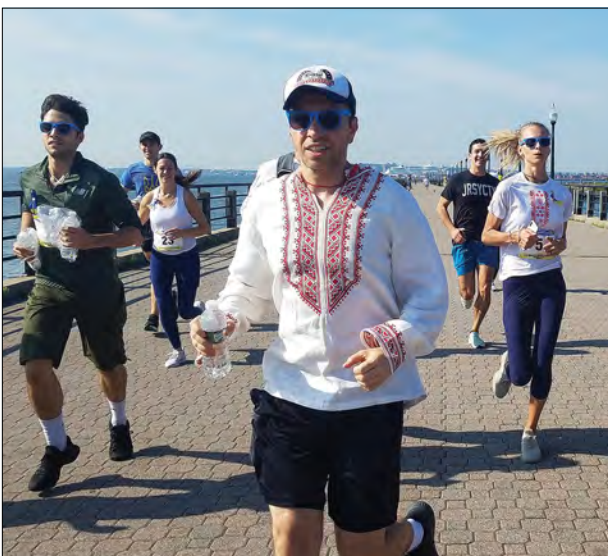
Бігові групи успішно подолали понад п'ять кілометрів, відвідавши низку цікавих об'єктів у Ліберті парку. Не менш мальовничим видався і маршрут ходоків.

Після активної частини заходу присутні ще довго спілкувалися на пікніку, підготовленому організаторами.

Всі доходи від забігу, а це понад 2,000 дол., направлено на гуманітарну допомогу та аптечки в Україні.

Наймолодші учасники забігу

Одна з бігових груп.

Тетяна Самокиш разом з чоловіком приїхали з Нью-Йорку, щоб пробігти в ню-джерзійському парку.

Доповідь про повернення Патріярха на рідну землю

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Розпочалися семестральні виклади Релігійного Товариства українців католиків „Свята Софія“ США у співпраці з Осередком праці НТШ у Філядельфії. Інавгураційна лекція була присвячена 30-літтю перепоховання Патріярха Йосифа Сліпого у Львові 27-29 серпня 1992 року. Своїми спогадами очевидця поділився учасник події академік Леонід Рудницький.

„Разом із тогочасною головою Релігійного Товариства українців католиків „Свята Софія“ США д-р Романом Навроцькою та іншими членами Патріярхального товариства я мав цей великий привілей і честь брати участь у цих знаменних подіях. Важко, а то й неможливо описати враження і думки, коли ми з Ромою Навроцькою вийшли з літака і побачили ту безкрайну масу народу, що з'явилася на летовищі привітати трину Патріярха. Виглядало, наче Львів залило безмежне море народу, на яке усміхалося блакитне небо України у радісній саяві Сонця. У хви-

Привітання академіка Леоніда Рудницького з 87-літтям. (Фото: Галина Василюца)

лину цього потрясаючого відчуття прийшли мені на думку слова одного високопоставленого ватиканського урядовця, який, зустрівшись з Патріярхом коротко після відмови Ватикану визнати Патріярхат, сказав

до нього: „Ви – самотні“. Вістка про ці слова рознеслася в українській громаді, особливо у Північній Америці, і вони стали поштовхом до різних поїздок-паломництв до українського Риму та демонстрацій проти

„Ostpolitik“ Ватикану. Не знаю, чи той чиновник усвідомив собі, який ефект його слова матимуть на українських мирян. Але після них Блаженніший ніколи не був самотнім, навіть після його відходу у вічність“, – згадує Л. Рудницький.

Доповідач детально описав окремі події перепоховання, маршрут якого співпадав до певної міри з похоронною процесією Митрополита Андрея Шептицького в листопаді 1944 року. На кожному етапі ходи до собору, яка зупинялася біля Ратуші, університету, Дзвіниці св. Духа, на площі Маркіяна Шашкевича звучали співи, молитви і пропам'ятні виступи між іншим ректора університету ім. Івана Франка проф. Івана Вакарчука та голови УПСО Василя Колодчина.

28 серпня в дзеркальній залі Львівського політехнічного інституту відбулася наукова конференція, у програмі якої були передбачені доповіді Владика Павла Василика; о. д-ра

(Закінчення на стор. 16)

**Looking for
properties in
Florida?**

**Find the best
mortgage rates at**

30 Year Fixed Rate 5.25% (5.26% APR)*

7/1 Year Adjustable Rate 4.375% (4.958% APR)*

No Points!

Call or text us at 914.220.4900
or email us at loan@sumafcu.org
for more information.

To view all our rates and offerings visit our
website www.sumafcu.org/resources/rates
or just scan the QR code

* Offer subject to change without notice. Other restrictions may apply.

За півстоліття Москва не змінилася: Прага-Херсон

Левко Хмельковський

У вересневі дні, коли триває жорстоке вторгнення військ Росії в Україну, пригадуються світлини відомого чеського фотографа Йозефа Куделки, зроблені в Празі в серпні-вересні 1968 року.

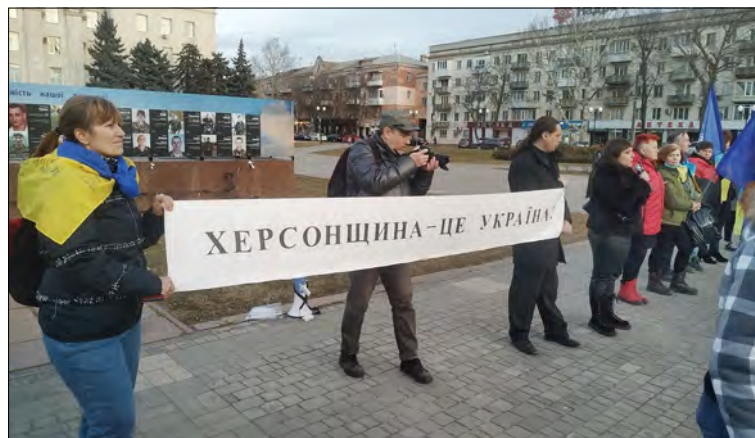
20 серпня 1968 року війська СРСР почали вторгнення до Чехословаччини. На бойовій техніці, що брала участь у вторгненні, були нанесені білі смуги. До Праги вступили частини 20-ої армії, які встановили контроль над основними об'єктами столиці Чехословаччини.

Повсюдно війська зустрічали пасивний опір місцевого населення. Чехи і словаки відмовлялися надавати радянським військам пиття, продукти харчування і паливо, міняли дорожні знаки для ускладнення просування військ, виходили на вулиці, намагалися пояснювати солдатам суть подій, що відбуваються.

На початку вересня війська були виведені з багатьох міст у спеціально виділені місця дислокації. Радянські танки залишили Прагу 11 вересня 1968 року. Був підписаний договір про умови тимчасового перебування радянських військ на території Чехословаччини. Почалися репресії.

Найбільше число жертв серед мирних жителів було в Празі в районі будівлі Чеського радіо. Значна частина жертв була незадокументована. Існують численні свідчення про загибель мирних жителів, у тому числі серед неповнолітніх і осіб літнього віку, у Празі, Ліберці, Брно, Кошиці, Попрадї і інших містах Чехословаччини в результаті невмотивованого застосування зброї радянськими солдатами.

Варто порівняти ці світлини з фотографіями з сучасного Херсону. Таке ж вторгнення чужого війська, такі ж білі символи на бойових машинах. За півстоліття Москва не змінилася. Але змінилися люди, на яких здійснено напад. У Празі 1968 року мирні мешканці на вулицях переважно були пригломшені. Інакше виглядають мешканці Херсону. Вони згуртовані, активні у своїй незгоді з навалом чужинців. Панування СРСР у Чехословаччині тривало до 1991 року. В Україні та Херсоні такого панування не станеться.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Надя Тарнавська співала на фестивалі **Вшановано свято України**

Патріція Лібов

ПАРМА, Огайо. – 24 липня у Пармі, що є містом-побратимом Львова, відбулося свято мистецтва „Фестиваль Бордерлайт“. Мистці, музиканти і актори багатьох традицій, країн, культур і мов, виступали протягом триденного фестивалю в різних місцях по всьому Клівленду.

Однією з таких виконавиць була Надя Тарнавська, дослідниця стипендії Фулбрайта, яка, окрім багатьох інших досягнень, багато подорожувала Україною, востаннє – у 2017 та 2018 роках, збираючи традиційні народні пісні від старших селян та сучасних виконавців, щоб зберегти мистецтво, яке вони створюють. Її постійна мета – вшанувати ці тради-

Надя Тарнавська. (Фото: Боб Перкоскі)

(Закінчення на стор. 16)

На сцені ансамбль „Карпатія“ (Фото: Павло Стецина)

Діти прийшли до школи українознавства

Початок навчального року у Вашингтоні. (Фото: Embassy of Ukraine in the USA)

ВАШІНГТОН. – Посольство України в США привітало школу українознавства ім. Тараса Шевченка у Вашингтоні з початком нового навчального року.

Цього року до школи влилися 148 дітей зі 100 українських родин. „Світличка“ набрала цього року у дві

кляси 32 дитини віком від трьох до п'яти років. Посольство подякувало директорці школи Тетяні Мурзі й усім викладачам за прекрасну роботу та побажало колективу, учням і батькам успішного навчання, цікавого та плідного року.

Українформ

Ксеня Крилюк

ЛІГАЙТОН, Пенсильванія. – Прекрасна сонячна тепла погода вітала гостей на 30-му дводенному фестивалі, який відбувся 20-21 серпня до 31-ої річниці Незалежності України.

Ведучі фестивалю Павлина Головяк та Андрій Добрянський разом із українсько-американськими ветеранами (пост 42 ім. Джека Пеленса з Бетлегему) відкрили фестиваль українським та американським гімном. Голова Центральної управи ОДВУ д-р Мирослав Кий привітав фестиваль та побажав всім приємного побуту на оселі.

Мистецьку програму відкрито традиційним „Привітом“ у виконанні танцювального ансамблю „Казка“. Танцювальний ансамбль „Карпатія“ виконав не лише українські народні танці, але і польські, румунські, болгарські. Рівнож і ансамбль „Казка“

забавляв публіку піснями і танцями, котрі були переплетені вмілим виконанням на баяні в'язанки українських пісень о. Володимиром Бараном. Музикальна родина Лехків та Андрія Мисківа задовольняли публіку милозвучними піснями.

21 серпня в каплиці св. Андрія відслужив Літургію о. Володимир Козако. Після Літургії він освятив овочі, котрі були роздані вірним. Опісля музичні виконавці представили свої нові репертуари та мило забавляли публіку. При кінці програми танцюристи з ансамблів „Карпатія“ і „Казка“ закінчили мистецьку програму славним українським танцем „Гопак“.

Усі були запрошені на фестиваль 19-20 серпня 2023 року, щоб побачити новий репертуар виконавців, придбати українські вишиванку та вироби, поласувати українськими стравами.

Хор „Думка“ співав у метро

НЬЮ-ЙОРК. – В найбільшому місті США – Нью-Йорку пролунала українська пісня „Ой, у лузі червона калина“. Її виконав Український хор „Думка“ під керівництвом Василя Гречинського. Імпровізований виступ відбувся 23 серпня на честь Дня прапора України, але відеофільм поширили в мережі зовсім нещодавно. Хор „Думка“ в повному складі професійно виконав українську композицію, під час руху метро. (Telegram-канал OBOZREVATEL)

ПОДОРОЖІ

Варшава-Жешув-Перемишль

Аскольд С. Лозинський

Лечу рейсом „Льот“. Вже на летовищі в Ньюарку зустрічаю польку – монахиню чину Непорочного Зачаття, яка оповідає мені про свою працю на захист та опіку дітей України в Одесі, про своїх подруг, які працювали у Маріуполі, але були змушені тікати. Прихильно ставиться до населення України і навіть з подивом. Кажуть їй подруги, що не розуміють як християни можуть поводитися як москалі у Маріуполі щодо дітей і взагалі мирного населення. Вона закінчує нашу розмову словами: „Бог добрий. Україна переможе“.

У Варшаві пересідаю з літака на автобус, який довозить мене до терміналу. Велика образа заскочила мене: молодий чоловік пропонує мені своє місце на автобусі, немов я старий. З чемним, але все ж таки з обуренням, я відмовляю у його пропозиції. Таке ніколи не стається зі мною у США.

Врешті перетнув митницю, прибігаю з запізненням на літак до

Жешува. Маю нагоду сидіти з українцем Сергієм з Києва, який працює на Євроінтеграцію. На жаль, подорож коротка, а у нас дуже багато спільних зацікавлень.

Прилітаю до Жешува і міркую як дістатися до Перемишля. При інформаційному бюро сидять дві дівчини, які розмовляють українською. Кажуть, що до вокзалу треба брати таксі, а це трохи далеко, і потім чекати на потяг. Радять мені, як американцеві, взяти таксі. Коштуватиме може 100 доларів, треба торгуватися. Я вийшов надвір і відразу оформив домовлення за 100 дол. Зрештою час також коштує, а тут ще буде нагода порозмовляти з водієм таксі. Я об'їхав увесь світ і знаю одне: душа країни і населення лежить у водія таксі.

Їхали ми годину. Не було хвилини мовчання. Він говорив польською, а я українською. Він приятель України та українців, а також демократії. Не любить „Партію порядку і справедливості“. Вважає, що найкращий Президент Польщі був Александер

Квасневський. Я при нагоді оповідаю про мою понад годинну розмову з Квасневським – так само як з ним. Квасневський говорив польською мовою, я українською. Прибуваю до готелю „Академія“ у Перемишлі.

На розі вулиці Пилсудського і мосту, що перетинає Сян, знаходиться Український народний дім, осідок відділу Об'єднання українців Польщі та від березня – консульства України, але не генерального. Консульство дає поради, а не розпоряджається візами чи паспортами. Будинок напів відремонтований. Зустрічає мене і пропонує вареники голова відділу ОУП Ігор Горків. Запрошує на театральну виставу кийвського гурту та місцевої театральної групи на вечір. Показує приміщення, де працює школа, відбуваються заборони для дітей. Є навіть поляки, які ходять навчатися української мови. Будинок, до речі, поки що відремонтований частково на 75 відс. за кошти Польщі, 20 відс. – Світового конгресу українців та 5 відс. – України. Стверджує, що часи переселення вже закінчились (за 5 місяців тут знайшло прихисток 5 тисяч біженців). У домі вже не живуть мігранти, багато поселено у Перемишлі, а інші поїхали далі або повернулися в Україну. Вдоволений він як ніколи українсько-польською співпрацею.

Об'єднання українців у Польщі відремонтувало приміщення у колишній греко-католицькій семінарії, і там знаходиться готель для людей, які втікають від війни. Кожної доби там ночує близько 50 осіб. А в Народному домі повертаються до

традиційної діяльності, ведуть мовні курси і інтеграційні заняття.

Я дуже прискіпливий до гріхів католицьких кармелітів і тому кожного разу у Перемишлі відвідую „їхню“ церкву, щоб перевірити, що наварили християнські фарисеї. На задній стіні три плакати з такими написами:

„До пам'яті геєни поляків зі східних окраїн у 55-ті роковини вбивства поляків на Волині націоналістам з ОУН-УПА“, „Michal Ignacy of Siecin HR Krasicki у Львові, віроломно вбитий 15.03.1943 націоналістами ОУН-УПА“, „Невинному польському населенню, жорстоко вбито бандами УПА на похідних окраїнах Республіки Польща в 1942-1948 роках“.

Здається, католицькі речники християнської любові найпізніше приступлять до християнської дії зближення між двома народами. Казала мені мати, що такої ненависті і жорстокості не знала як від польських ксьондзів.

Поляки і українці мають довгу історію. Вона сувора. Москва сьогодні зближує ці два народи. Я відчув цю гостинність від пересічених поляків. Тільки бракує хіба цього від Польської католицької церкви, але є винятки. От я ще раз згадую польську монахиню чи монахинь Непорочного Зачаття Діви Марії, які працюють з українськими дітьми, переважно з сиротами на півдні України, де сьогодні найбільш небезпечно. Спільне лихо чи небезпека – це нагоди зблизитися, взаємно прощати і просити прощення та діяти по християнському.

 ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 908-872-2192
email: stankouna2@gmail.com

 МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Tel.: 973-292-9800 ext. 3035
e-mail: mdrich@unainc.org

215 SECOND AVENUE, NEW YORK, NY 10003

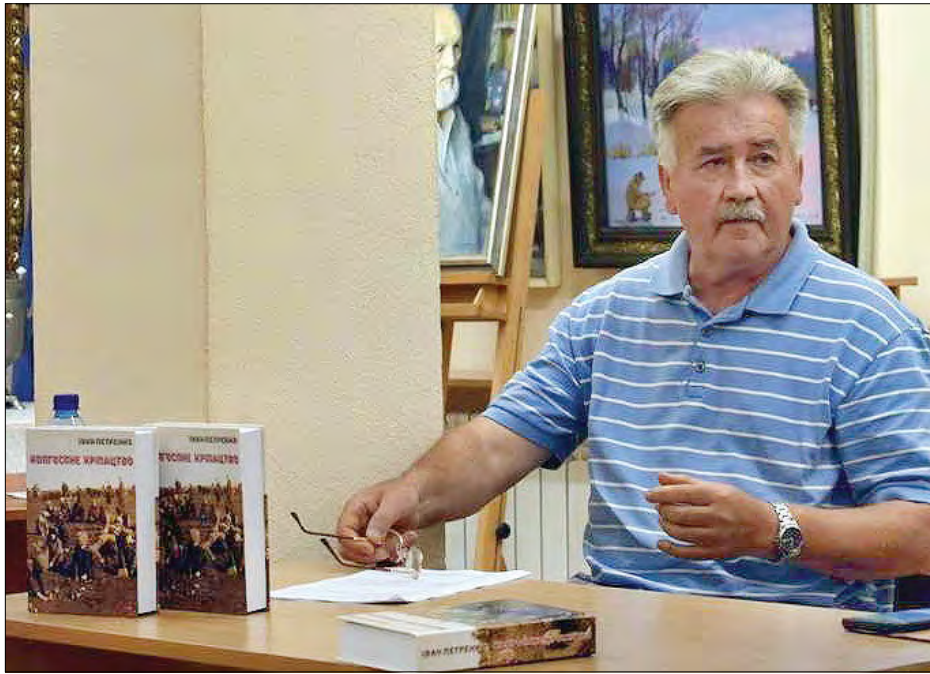
Tel.: (212) 533-2980 • Fax: (212) 995-5204 • Toll Free: (866) 859-5848

The following members should contact Ukrainian National Federal Credit Union by October 29, 2022 to claim their account and avoid having their funds submitted to the State Office of Unclaimed Funds:

Andrusiak, Yaroslav	Durkac, Martin	Kletsoun, Bogdan	Movchan, Mykola	Samakhavets, Anastasiya
Aspauzo, Enrique	Fanta, Oleksandr	Kocur, Jeanette	Mujezinovic, Sefik	Seweryn, Katherina
Babchuk, Orest	Fedic, Dominik	Korostil, Myron	Muts, Mariya	Shengelia, Ekaterine
Babkevich, Pavel	Fedorenko, Aida	Kovac, Jakub	Mykush, Andriy	Shimonov, Natalia
Besset, Clement	Fedorenko, Eugene	Kozar, Simon	Nevolnik, Marek	Shtain, Bohdan
Bohdaniw, Witalij	Fedorenko, Taras	Krawec, Lisamarie	Ngjeci, Shkelqim	Shuvalov, Viktor
Brecka, Miroslav	Fomin, Sergei	Kripackyj, Ann	Nowakowski, Hubert	Siryk, Olha
Bujnovsky, Martin	Galchik, Marianna	Krutskykh, Oleksii	Otcheretko, Victor	Soloviy, Vitaliy
Butsa, Igor	Goferman, Leonid	Kushnir, Adrian	Palinchak, Mariana	Stoy, Yevhen
Buzovskyi, Yan	Goretskiy, Maxim	Kustou, Dzmitry	Pastukh, Mariia	Sum, Andriy
Bykov, Ksenia	Grynyk, Ruslan	Kvocka, Marcel	Pavlikha, Lidiya	Sverenyak, Serhiy
Carchietta, Thomas	Halas, Mykhaylo	Levkun, Mykola	Pawliw, Myron	Takaishvili, Isabella
Ciekielski, Tadeusz	Hatki, Andrew	Logachev, Aleksandr	Podgorna, Klaudia	Tokarchuk, Anatolii
Czarkowski, Ewelina	Huljanics, Janos	Lovan, Luda	Podgorny, Patryk	Tretyak, Mykhaylo
Davenport, Carole	Iwuc, Grazyna	Lychmanenko, Anna	Popovych, Kateryna	Tsintsadze, Tsiala
Delgado, Gustavo	Jacura, Janos	Lys, Nadiia	Pressey, Mary	Tsurkan, Vitaliy
Demidovich, Artem	Jaremko, Helena	Martschenko, Andrew	Prylutska, Iryna	Vogelgesang, Aneta
Demochko, Stepan	Kaczor, Bohdan	Martyniuk, Inna	Rakochyy, Andriy	Volokitin, Roman
Derevyanko, Antin	Kaniuk, Ivan	Melnyk, Kristina	Raulushka, Hanna	Woskolej, Ann
Dragomir, Liudmila	Karlyk, Paraskowia	Michaliszyn, Mariusz	Rebenchuk, Dmytro	Yurchak, Maria
Drapak, Andrei	Karpayev, Vladyslav	Miloslavsky, Yury	Romanick, Orest	Zakotiria, Roman
Drapak, Michael	Kazei, Aliaksei	Miroshnyk, Anatolii	Romaniuk, Roman	
Drapak, Andrew	Kedyulych, Bohdan	Mokrytskyi, Ievgen	Romaniv, Khrystyna	

НОВІ ВИДАННЯ

Книга про пограбування селян

Іван Петренко під час презентації книги.

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – „Кожне українське село було тоді Бучею, – наголосив автор книги „Колгоспне кріпацтво“ Іван Петренко під час презентації цього видання, яка відбулася 20 серпня у Музеї мистецтв. – А чи шанували ми тоді ті жертви? Ні. Селяни повірили брехливим обіцянкам, що їм дадуть землю і не хотіли розуміти пріоритет власної держави. Тож повсталих називали бандитами. У той час понад 80 тисяч жителів нашого краю вивезли у віддалені, непристосовані до життя, райони Росії, де більшість із них загинула. Мешканці села Інгуло-Кам'янка зайняли кругову оборону села, проти них відкрили гарматний вогонь. Майже всі оборонці загинули, 300 будинків зруйновані. У селі Дмитрівці внаслідок протистояння понад

150 чоловік порубано, 40 взято в полон. Це картинка не нинішнього дня, а сторічної давности, коли у нашому краї встановлювалась Радянська влада“.

Тодішню Червону армію Іван Петренко резонно називає Грабармією. Причому робилося це офіційно: було затверджено 50 найменувань ревізій.

Основний масив книги – події 1920-1930-их років. Це не суперечить назві „Колгоспне кріпацтво“, бо хоча масова колективізація і розпочалася наприкінці 1920-их, увесь час з моменту свого встановлення радянська влада робила все, аби закріпити, пограбувати українського селянина.

Загалом книга, побудована виключно на архівних джерелах, охоплює

(Закінчення на стор. 17)

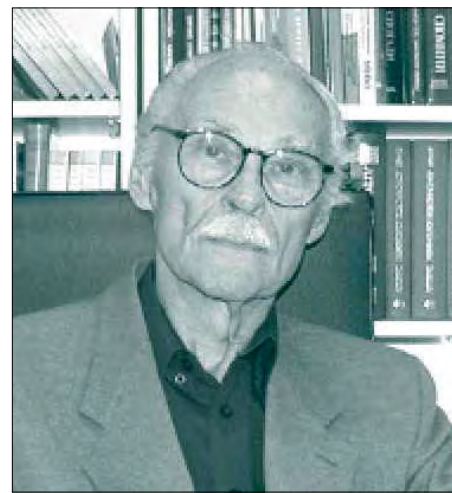
Книжки Миколи Латишка

Левко Хмельковський

Микола Латишко з Канади написав і видав вже вісім книжок. Взагалі, він – з Херсонщини, але війна привела його до Канади. Три книжки „Та тому що“ (два томи), „Не спіши“ і „Дійсна любов“ він прислав до бібліотеки „Свободи“. Крім них, він видав чотири збірки поезій. Книжки видає в Україні („Ярославів Вал“, „Друкарня Рута“).

Почав писати книжки Микола Латишко ще у 1940-их роках, у гімназії, яку закінчив у таборі переміщених осіб у Міттенвальді (Німеччина). Продовжував він писати і ставши вчителем фізики та математики у Канаді, куди приїхав у червні 1949 року. Біографічна повість „Та тому що“ має історико-пізнавальне значення, тому що разом з автором читач переживає Голодомор в Україні, більшовицькі репресії, втечу з СРСР, життя в Канаді.

Але на відміну від історичних, академічних досліджень розповідь про пережите збагачує безпосередність автора, який веде мову про подроби-

Микола Латишко

Книжки Миколи Латишка

ці буденного життя, нічого не приховуючи і не прикрашаючи. Недавній студент консерваторії, тенор-співак, став наймитом на молочній фермі за один долар у день. А коли на прохання фермера постриг коров'ячими ножицями його дружину, то заробив від неї 5 доларів та ще десять – від фермера. В університеті спів на випускному вечорі вивів його до грона вчителів музики й співу. На Фльориді він співав разом з Анатолієм Солов'яненком і пережив конфлікти з слухачкою, яка обурилася, що оперові арії співають італійською, а не українською мовою. Також деякі частини співу вона не чула, але співак пояснив, що у нотах стоїть „пі-пі“, тобто „піяно-піанісімо“. Слухачка зажадала, що він робив „пі-пі“ в клозеті, а на сцені співав на повний голос, бо за це йому заплачено.

(Закінчення на стор. 16)

Пам'яті Вікторії Рутковської

Георгій Лук'ячук

Рутковська Вікторія. „Я жива!“ Київ-Кам'янець-Подільський. Друкарня „Рута“, 2021. 496 стор.

Збірка віршів Вікторії Рутковської постала завдяки зусиллям її мами

Ольги Рутковської. Видання збірки стало останнім пошануванням рідних та друзів, земляків, членкинь жіночого Клубу „Волинянка“ пам'яті про Вікторію, яка після тривалої тяжкої хвороби відійшла у вічність 19 березня 2020 року. Попри сумну подію, що спонукала до видання

Вікторія Рутковська (друга зліва) з академіком Миколою Жулинським, зліва мама Ольга Василівна, справа – подруга Галина Бідношей у Музеї Івана Гончара, 5 жовтня 2014 року.

збірки віршів, книга випромінює оптимістичну, світлу, гармонійну енергію поетки, яка була залюблена в складну гармонію життя.

Книгу-спогад про В. Рутковську – режисерку масових заходів, дослідницю і популяризаторку українських народних традицій, обрядів, пісень, поетку і журналістку – відкриває ґрунтовним словом до читача „Життя й поезія – на вістрі почуттів“ заслужений журналіст України Михайло Сорока, головний редактор часопису „Волинь моя“. Окреслюючи грані творчої особистості Вікторії та її життєвий шлях, М. Сорока наголошує, що саме „симбіоз української та польської крові утворив своєрідний генотип, у якому поєдналися різні ментальності, характери, нориви і чесноти родини“.

Сама авторка писала вірші, що представлені у книзі „Я жива!“: „Палітра моїх поезій надзвичайно різнобарвна. Тут – інтимна і громадянська лірика, картини природи і філософські роздуми; жінка, друзі, родина, школа, клясична музика, джаз, народна пісня. Свої вірші присвячую славетним особистостям минулого і своїм сучасникам“.

Вікторія була захоплена рідною мовою, „заморожена українською піснею“, в громадянській поезії прокла-

Вікторія Рутковська

дала єднальний місток між героями двох поколінь. Тими, хто були в Українській повстанській армії, і тими, які безстрашно вийшли на Майдан у дні Революції Гідності. Любов'ю до життя й оптимізмом пройнята її філософська лірика, один із розділів цієї збірки присвячений перекладам (переспівам) віршів мексиканських поетів, є також цикл духовних поезій (переспіви псалмів). Саме таке оптимістичне світосприймання й було життєвим кредом В. Рутковській.

Допомога США...

(Закінчення зі стор. 1)

675 млн дол. У цей пакет увійдуть: додаткові боєприпаси для ракетно-артилерійських систем HIMARS; чотири 105-мм гаубиці та 36 тисяч 105-мм артснарядів; високошвидкісні протирадіолокаційні ракети (HARM); 100 броньованих високомобільних багатоцільових колісних машин (HMMWV); 1,5 мільйона набойок до стрілецької зброї; понад 5,000 протитанкових систем; тисячу 155-мм снарядів для систем протитанкових мін з дистанційним керуванням (RAAM); додаткові гранатомети та стрілецьку зброю; 50 броньованих медичних автомобілів; прилади нічного бачення та інше польове обладнання.

„Ми сьогодні провели ефективні переговори щодо пріоритетів у самозахисті України. Просто зараз вона терміново потребує великої кількості артилерійських систем та боєприпасів, а також протиповітряної та берегової оборони та інших критично важливих спроможностей“, – зая-

вив Л. Остін.

В найближчі тижні заплановане проведення спеціальної сесії контактної групи за участі відповідальних за озброєння усіх країн-учасниць.

Уряд Норвегії анонсував постачання Україні 160 ракет Hellfire, пусковий установки та блоки лазерного наведення до них, а також прилади нічного бачення, взяті із запасів Збройних сил держави.

Міністр оборони Німеччини Крістіне Ламбрехт пообіцяла забезпечити спільно з Нідерландами навчальні програми для українських військових із розмінування територій, а також так званий зимовий пакет підтримки, який включатиме матеріали для генерації енергії, намети та зимове спорядження. За словами німецької чиновниці, невдовзі ЗСУ також отримають уже обіцяні зенітні самохідні установки Gepard та броньовані танкові мостоукладачі Viber.

З боку НАТО, за словами міністра оборони Олексія Резнікова, генсек Єнс Столтенберг пообіцяв організувати тренінг для українського Агентства оборонних закупівель.

Українформ

Міжнародний...

(Закінчення зі стор. 5)

країн-учасниць фестивалю в Україні, а українських відповідно в них“.

„Ми готуємось до проведення у Луцьку міжнародного літературного фестивалю „Фронтера“ протягом року, – розповідала Ельвіра Яцута. – Найскладніше – визначитись з країнами-учасницями і зарубіжними авторами. Та завдяки досвіду, якого ми набули, ставши співорганізаторами міжнародного поетичного фестивалю „Меридіан“, та активній допомозі наших вітчизняних письменників Андрія Любки, Макса Кідрука, Олександра Бойченка нам вдається залучати цікавих знаних авторів із усіх країн-учасниць. Скажімо, Любка і

Бойченко перекладали твори наших польських гостей. Цікаво було з Марісом Салейсом, який спочатку був зорієнтований на львівський книжковий форум, та все ж приїхав на „Фронтеру“.

Гасло фестивалю про століття роздумів тією чи іншою мірою знаходить відображення у кожній фестивальної літературній події. Мабуть, найбільш промовисто про цей період в українській і європейській історії сказала ще на першому фестивалі „Фронтера“ Оксана Забужко. Вона зазначила, що недовіреність найголовніших устремлень після Першої світової війни плавно перейшла у Другу світову, а відтак після неї перенеслась і до наших днів. Тож ми приречені довершувати недовершене. Бо ніщо не береться з нічого.

Збирали кошти...

(Закінчення зі стор. 3)

Серед лотів – військові артефакти, спортивні нагороди чемпіонів Європи й світу. Була картина, створена штучним інтелектом, майстеркляси з акторської майстерності від Павла Гончарова, фотомайстерності від Гаррі Єфімова, з контраварійного водіння автомобіля від очільника Автомобільного клубу „Черкаси“ Андрія Яроменка, творчі роботи черкаських майстрів. За окремий донат подяки можна було придбати брелок із уламком ворожої зброї.

Найпершим лотом стала „Стріляна вишиванка“. Сорочку, вишиту уламками від снарядів, створили мастрині обласного осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва України разом із дружинами й сестрами військових. Саме з неї й

виникла ідея добродійних торгів для збору коштів. У результаті її придбали за 20 тис. грн.

Найдорожче, за 155 тис. грн, продали картину, створену штучним інтелектом, із промовистою назвою „Крах російської імперії“.

С. Тищенко придбав іменну футболку з автографом і боксерські печатки черкаської учасниці чемпіонатів України й світу з боксу, володарки поясу версії BDB Марини Мальованої. А також екстралот: медаль боксера поліцейського відділу з проведення спеціальних операцій управління „КОРД“ Олега Прудкого, який загинув, захищаючи Україну. О. Прудкий першим в історії черкаського боксу здобув золото у ваговій категорії 60 кілограмів. Після аукціону С. Тищенко повернув нагороду дружині захисника. Від імені міської влади та громади Черкас він подякував родині героя і висловив їм підтримку.

Загалом під час благодійного аукціону зібрали 502 тис. грн.

„Для реанімобілю, середня ціна якого 20 тисяч євро, цих коштів мало, однак ми не відступимо від мети, будемо працювати й далі, аби придбати такий реанімобіль, який рятуватиме життя нашим воїнам“, – відзначила волонтерка фонду „Черкаси. Чайка“ Юлія Баранько.

Надя Тарнавська...

(Закінчення зі стор. 13)

ції та продовжувати ділитися ними під час своїх виступів і подорожей. Іноді її виступи набувають форми повноцінної п'єси за сценарієм. Іноді вона виступає на сцені з музикантами світового рівня або з вокальним ансамблем.

Цього дня презентація була простою. В дію увійшли лише стілець, вишитий оберіг у руках мисткині і сама виконавиця із своїми матеріалами. Вона співала пісні про те, як

вдається вижити і зберегти кохання. Артистка запропонувала автентичну демонстрацію традиційних пісень, які співали жінки, і єдине, чого не вистачало – її колег-співаків. Зворушлива оповідь про те, як би це звучало, якби їй не довелося співати одній. Коли культура руйнується через зовнішню силу, коли старші відходять у вічність – нема з ким співати, коли традиції втрачені, а коло співаків розірване. Сама вистава була прекрасною у своїй простоті, водночас послання Н. Тарнавської було багатим сплетінням історії, спільноти та туги.

Доповідь...

(Закінчення зі стор. 10)

Івана Хоми; проф. Василя Ленцика; Люби Дволіт, родички Блаженнішого; проф. Дмитра Крвавича; відомого дисидента Івана Геля; д-р Романи Навроцької; проф. Мирослава Лабуньки та інших.

29 серпня в Театрі опери і балету відбулася урочиста академія, на якій виголосив слово перший Президент України Леонід Кравчук. Він закінчив свій виступ такими словами: „Були часи, коли з України відлітали в чужину її діти, розліталися у світ сини і доньки України. А сьогодні у цей пам'ятний день бачимо, що прах кращих синів України, їхня пам'ять, їхня мудрість назавжди повертається в Україну і більш ніколи їм не доведеться поневірятися на чужині. Тож схилимо свої голови перед прахом Патріярха Йосифа Сліпого!“

Книжки Миколи...

(Закінчення зі стор. 15)

Зворушують розповіді про відвідання України його мамою в часи СРСР та власні вже за часів незалежної України.

Персонажі роману „Не спіши!“ переважно вигадані. Але в їхніх переживаннях відчувається особиста присутність автора, його власний досвід. Йдеться про українця, який знайшов працю на комерційному кораблі й в часі тієї праці зустрів дівчину з Херсонщини, яка стала його долею. Російська агресія вдарила й по цій родині. Син Юрій загинув на Донбасі від кулі російського снайпера, його дружина медична сестра Ксеня потрапила під обстріл лікарні й стала калікою. Були поранені 12 воєнків. Коли їм вручали державні нагороди, генерал сказав: „Вони жертвували своїм тілом, душею і життям!“ У покої були важ-

Л. Рудницький підсумував, що „повернення на рідну землю, до Вільної України, було логічним завершенням туземної мандрівки Патріярха Йосифа Сліпого. Присутність на перепохованні представників різних конфесій та народів ще раз показала, що Блаженніший був не лише патріярхом, але свого роду етнархом без державного народу“.

В рамках викладу відбулася презентація багатомовного видання „Завіщання“ Патріярха Йосифа Сліпого, яке побачило світ заходами Товариства „Свята Софія“ США з нагоди 130-ліття від дня народження Блаженнішого. Збірник представила упорядниці д-р Ірина Іванкович. Присутні переглянули відеосюжет про перенесення тлінних останків Патріярха Йосифа до крипт Собору св. Юра у Львові.

На завершення вечора, присутні привітали академіка Леоніда Рудницького з 87-літтям.

Товариство „Свята Софія“ США

копоранені Ксеня і Сергій, які вже домовилися про спільне життя у вільній Україні.

У третій з надісланих до „Свободи“ книжок Микола Латишко шукає відповіді на запитання: „Чи може бути любов до іншої людини така сильна й чиста, втративши яку краще вмерти, ніж жити без неї?“. Назва роману „Дійсна любов“ вже є відповіддю на це запитання. Роман має трагічне завершення, але я його не переказуватиму, тому що сам Микола Латишко звернувся до читачів: „Автор заохочує читачів писати до нього про їхні враження про те, що він написав у його книжках. Адреса: Myklat@bell.net“.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

DNIPRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

Туристичні послуги: авіаквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ
645 W 1st Ave.
Tel.: 908-241-2190
888-336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave.
Tel.: 973-916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: 215-969-4986
215-728-6040

CNC LATHE MACHINIST

Candidate must have formal training in CNC machining with mechanical aptitude. Programming would be a plus using G Code and/or other programs, but not a requirement. Ukrainian-owned company.
Orest Hryhorchuk
Phone: **215-364-4115**; A&F LLC

ПОСТАТІ

Відомий фінансист народився в Івано-Франківську

Олександр Вівчарик

В Івано-Франківську я побачив здалеку дивного чоловіка, що сидів на лаві. Підійшовши ближче, зрозумів, що насправді то – незвичний пам'ятник. На землі лежали, втоплені в бруку, металеві долари, а позаду пам'ятника здіймався заклад харчування під назвою „Артур Бернс-чарочна“. І напис на бронзовій дошці свідчив, що пам'ятник встановлено на честь Артура Бернса, котрий був сім років головою Федеральної резервної системи США.

За декілька днів я вже знав, що Артур-Френк Бернс був американським економістом українського єврейського походження, одним із найвпливовіших фінансистів світу, радником кількох американських президентів, головою Федеральної резервної системи США у 1970-их роках. Світ він побачив 27 квітня 1904 року та в Івано-Франківську – тоді Станіславіві. У Прикарпатті провів і перші 10 років життя.

Його батько Натан Кеслер (Бернцвайг) до Першої світової війни торгував у теперішньому Івано-Франківську борошном і мешкав у будинку на площі Ринок, 5, який досі зберігся. Його мати Сара Юран переїхала до Станіслава з Солотвина після одруження в 1901 році. У свідоцтві про одруження Натана Бернцвайга записали під прізвищем його матері – Ганни Кеслер. Батько Сари був мірошником, очевидно, він і прилаштував зятя до свого бізнесу.

Судячи з усього, торгівля борошном у старому Станіславіві великого зиску не давала. Отож 38-річний Натан Бернцвайг подався шукати кращої долі за океаном. Це сталося 12 березня 1913 року, коли він на пароплаві „Кайзер Вільгельм II“ вирушив до США з німецького порту Бремен. Через рік до Америки перебрався вся сім'я Натана Бернцвайга: 32-річна дружина Сара та діти –

10-річний Артур і на рік старша Гіза. 26 травня 1914 року пасажирський пароплав „Vaderland“ з родиною цих галицьких євреїв на борту взяв курс із Амстердама на Нью-Йорк.

Детальніша біографія Артура Бернса стосується уже тих років, коли його сім'я оселилась у портовому місті Байоні (штат Нью-Джерсі). Відомо, що Натан Бернцвайг, скоротивши своє прізвище до більш звичного для американців, почав свій бізнес на новому місці з виконання підрядів на малярні роботи. Юному Артурові теж довелося працювати, щоб допомогти батькові утримувати сім'ю. Підлітком він освоїв професії поштового клерка, офіціанта, суфлера в театрі, мийника посуду, юнга на нафтовому танкері та продавця.

Зрештою, зароблені таким чином гроші на вищу освіту Артурові вдалося заощадити. Після співбесіди з секретарем Колумбійського університету, в якого він поцікавився, чи варто йому витратити аж чотири роки на навчання, той, щоб не втратити здібного юнака, запропонував стипендію.

Серед інших студентів Артур вирізнявся своєю цілеспрямованістю та надзвичайною працездатністю, чим привернув увагу тодішнього світила американської економіки Веслі Мітчела. У 1930 році 26-річний А. Бернс здобув ступінь доктора філософії економічних наук і прийняв від Мітчела запрошення працювати у заснованому ним Національному бюро економічних досліджень (НБЕД). Разом зі своїм наставником він зайнявся вивченням економічних підйомів і спадів – так званих циклів ділової активності.

Одночасно з роботою в НБЕД Артур Бернс почав викладати в Ратгерському університеті, успішно поєднуючи наукові дослідження з управлінською та державною діяльністю. Його семінари, до речі, відвідував майбутній Нобелівський лавреат з

Пам'ятник Артуру Бернсу в Івано-Франківську і чарочна за ним. (Фото: Олександр Вівчарик)

економіки Мілтон Фрідман, який згодом із вдячністю згадував свого викладача.

Основна наукова праця А. Бернса – „Вимір економічних циклів“ (Measuring Business Cycles) написана 1946 року у співавторстві з Веслі Мітчелом. Упродовж трьох десятиліть Артур-Френк Бернс відіграв ключову роль у формуванні фінансової політики США. У 1953 році він став головою Ради економічних консультантів президента Двайта Ейзенгавера, а в 1970-1978 роках, за врядування президента Річарда Ніксона, очолював Федеральну резервну систему, яка виконує роль центрального банку США. Це були важкі роки, коли країну накрила хвиля інфляції і тривала виснажлива для економіки затяжна війна у В'єтнамі. Тож саме за головування в ФРС А. Бернса американський долар позбувся вільного конвертування в золото.

На початку 1970-их років, коли в американсько-радянських відносинах зароджувалася „розрядка“, А. Бернс у складі урядової делегації США відвідав Москву. Не відомо, чи були в нього тоді пориви завітати до

своєї галицької батьківщини. Та, мабуть, А. Бернса до тогочасного Івано-Франківська і не пустили б.

У досить поважному віці А. Бернс завершив свою політичну кар'єру на дипломатичній службі – Послом у ФРН (1981-1985), нагороджений орденом „За заслуги перед Федеративною Республікою Німеччина“.

Останні роки життя прожив в віллі біля курортного Вермонту в колі своєї сім'ї – дружини Гелен Бернс (Бернштейн), з якою одружився 1930 року, і синів – Йосипа (також економіста) та Давида (адвоката). Помер А. Бернс у 83-річному віці в Балтіморі внаслідок хвороби серця. Пересічним американцем він запам'ятався незмінною люлькою, густим сивим волоссям і дещо гугнявою вимовою. А от українці про нього майже і не знають. Тож було б добре, якби пам'ять про Артура Бернса вшанували не лише своєрідною скульптурою і чарочною, а й вивченням його науково спадку. Адже економіка України внаслідок війни зараз теж у дуже важкому стані, і нам так не вистачає своїх Бернсів серед економістів і фінансистів...

Книга про пограбування...

(Закінчення зі стор. 15)

час до 1964 року.

Після визволення від німецьких нацистів відразу ж реквізиції відновилися з новою силою. Адже німці, які перетворили колгоспи на громадські двори, хоча суть залишалась тією ж, забирали лише десятину виробленого, і українські селяни мали змогу накопичити певні запаси. Після приходу радянської армії усе це було досить швидко реквізовано.

Автор порівнює оплату праці батраків, які працювали на поміщика у селі Созонівка, зі статками селян у наступних десятиліттях. Виходить, що рівень життя батраків наші земляки досягли тільки наприкінці 1960-их років.

„Колгоспне кріпацтво“ видане невеликим тиражем за кошти відомого мецената і історика Владислава Сердюка.

Ведучий презентації Олег Бабенко назвав доробок Івана Петренка, а це більше 20 історичних книг, аналізом політичної історії України ХХ ст.

UNION FUNERAL HOME
LYTWIN & GRILLO
 UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
 Nicholas J. Grillo, Manager
AIR CONDITIONED ROOMS
 Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
 Our services are available
 anywhere in New Jersey.
 Також займаємося похоронами
 на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
 і перенесенням тлінних останків
 з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
 1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
 UNION, NJ 07083
 908-964-4222
 www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
 в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
 Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
 129 EAST 7th STREET
 NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

MONUMENTS
Oblast Memorials Co.
 PO Box 746, Chester, NY 10918
Tel : 845-469-4247
Custom Designed Quality Monuments
 Serving NY/NJ/CT Cemeteries
 e-mail: oblastmemorialsco@gmail.com
 web site: www.oblastmemorials.com
 BILIBGUAL HOME APPOINTMENTS

KULINSKI MEMORIALS
 809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835
 Tel. 800-458-5467 • 908-722-3130 • Fax 908-253-0027
KulinskiMemorials@msn.com • KulinskiMemorials.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 кольорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від Українського цвинтаря св. Андрія у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

МИСТЕЦТВО

Художник та скульптор з Донеччини

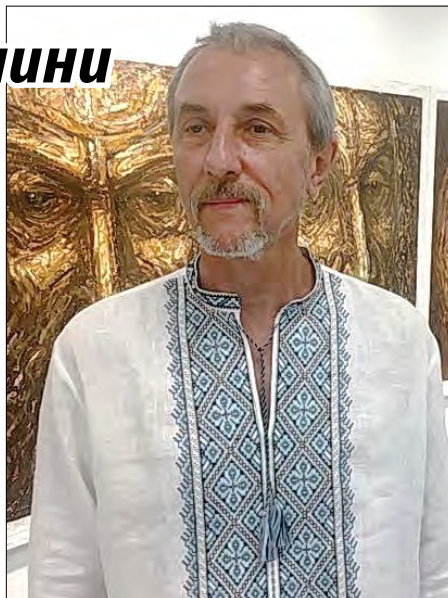
Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 27 серпня в галерії „Брама“ відкрито незвичайну виставку художника та скульптора В'ячеслава Гутиря. Його скульптурні твори встановлені в багатьох містах України (Київ, Донецьк, Херсон, Полтава, Краматорськ, Святогірськ та інших), а також у Канаді (Ванкувер) і зберігаються в приватних колекціях, зокрема в Франції, Італії, Угорщині.

Черкащани побачили його персо-

нальну виставку, де поєднується скульптура та живопис. Виставлено низку творів, які вдалося вивезти з початком війни на сході України.

Народився В'ячеслав Гутиря в Артемівську (нині Бахмут) на Донеччині. Творчо працює в галузі монументального мистецтва, станкового живопису, малої пластики. Учасник обласних, республіканських і міжнародних мистецьких виставок. У роботах відтворює власне бачення історії та ставлення до вічних тем людства – добра, зла, кохання.

Скульптор і художник В'ячеслав Гутиря. (Фото: Олександр Костирко)

Заслужені художники України Олександр Теліженко і В'ячеслав Гутиря біля скульптури, подарованої черкасям.

Твори художника на виставці в Черкасах. (Фото: Олександр Костирко)

30 серпня 2022 року минуло 60 років від смерти

св. п.

МИРОСЛАВИ ДРАГАН

народженої в місті Сокаль 30 липня 1914 року, змолоду членки підпільного Пласту і ОУН, в'язня польських тюрем.

Прибувши до Сполучених Штатів в 1949 році, активно включилася в громадське життя, займаючи різні пости в Союзі Українок, Пласт-Прияті, „Рідній Школі“, Раді Директорів Народного Дому в Джерзі Сіті. Заініціювала і щороку провадила презентацію дебютанток на баях „Червоної Калини“, була дорадником свого чоловіка, ред. Антона Драгана, який вродовж 32-ох років займав пост головного редактора тоді ще щоденної газети „Свобода“.

Портрет роботи Володимира Бачинського

Зі смутком і любов'ю згадують Мирославу в ці скорботні роковини:

донька Оксана Драган Кравців з чоловіком Юрієм
внучки Олена Кравців і Наталка Дика,
правнуки Т есса і Маркіян Дикі,

родини Чмолів, Горчинських, Ференцевичів,
в Україні Луцівих і Кравчуків.

Вічна їй пам'ять!

Вже рік минув, як відійшов від нас люблячий чоловік, брат, американський композитор українського походження – Юрій Олійник.

Ділимося сумною вісткою, що 13 вересня 2021 року в Сакраменто, Кармайкл, Каліфорнія відійшов у засвіти

св. п. Юрій Володимир Олійник

піаніст, композитор, музикознавець, громадський діяч, засновник та голова Товариства збереження української спадщини північної Каліфорнії

народжений 1 грудня 1931 року в Тернополі, Україна.

Залишилися у смутку:

дружина Оля Герасименко-Олійник
сестра Оксана Микитюк з родиною, Торонто, Канада
племінник Андрій Школьник з дружиною, Огайо
ближча і дальша родина та друзі в США і Україні

Заупокійна Служба Божа і Парастас були відслужені у вересні та жовтні в Українській греко-католицькій церкві св. Андрія Первозваного в Сакраменто, Каліфорнія. За бажанням покійного тіло було кремовано і прах буде похований на Личаківському цвинтарі у Львові.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів просимо надсилати пожертви на рахунок Ukrainian Heritage Club of Northern California (UHC of NC) for Yuriy Oliynyk Music Fund, 7084 Auburn Blvd., Suite 100, Citrus Heights, CA 95621.

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

повідомляє своїх членів та громаду,
що 4 вересня 2022 р.
відійшов з цього світу

Дійсний член НТШ-А
Довголітній член Управи НТШ-А
Почесний доктор Національного університету
„Київський політехнічний інститут“
Заслужений діяч науки і техніки України

Математик, громадський діяч

Доктор

Роман Воронка

народжений 12 січня 1940 року в Бучачі

Навчався в:

Інженерному коледжі Ньюарку (1964),
Нью-Йоркському університеті (1967),
Докторат з Нью-Йоркського університету (1974).

Викладав в:

Нью-Джерзійському Інституті Технологій.

Автор наукових праць:

«Англо-український математичний словник» (1993)

Належав до:

Допомогового комітету фонду дітям Чорнобиля (1990-1994),
Фонду допомоги НРУ за перебудову (1990-1992),
Координаційного комітету допомоги Україні (1992-2001),

Очолював:

Товариство української мови США (1985-1995)

Рідним складаємо співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

Ділимося сумною вісткою, що 4 вересня 2022 року
відійшов у вічність наш найдорожчий
Муж, Батько і Дідо

св. п.

РОМАН ВОРОНКА

громадський діяч, професор, математик,
заслужений діяч науки і техніки України.

У глибокому смутку залишились:

дружина - Зірка Качмар Воронка
донька - Ната та її муж Борислав Білаш
син - Нестор з дружиною Лідєю Микитин
внучки - Олеся і Уляна Білаш

На прохання покійного, усі обряди відбулися
у присутності найближчої родини.

У невимовно болючу другу річницю відходу у Вічність
нашої найдорожчої Доні, Сестри, Дружини, Тети,
Племінниці, Похресниці, Кузинки,
вірної Приятельки і подруги

св. п.

Марти Коломиєць-Яневської

доброї і щиросердечної Людини, довголітньої, невтомної
працівниці для добра України і її людей, просимо
згадати її молитвою і добрим словом.

Заупокійну Службу Божу з Панахидою відслужено
16-го серпня 2022 р. Б. у Соборі свв. Володимира і Ольги.

Царство Їй Небесне і Вічна Їй Пам'ять!

У глибокому смутку

Мама - Любомира Коломиєць з усією родиною
в Америці і в Україні.

Велике Пластове Плем'я "СІРОМАНЦІ" 29 Курені УПС і УСП
в Америці, Аргентині, Канаді, Польщі й в Україні
в глибокому смутку повідомляє, що наш один з перших
членів Куреня

пл. сен. проф. Роман Воронка

відійшов на Вічну Ватру 4 вересня 2022 р.
Усі Сіроманці відчують велику і болючу втрату.
Складаємо співчуття дружині Зірці Качмар Воронка,
дітямі, і внучкам

Вічна Йому пам'ять!

СКОБ!

Аву-у-у!

NEW
LONG-TERM ANNUITY RATES

9 YEAR	4.65%*
7 YEAR	4.00%*
5 YEAR	3.50%*

* FIRST YEAR RATE. MINIMUM GUARANTEED RATE 2%
 RATES SUBJECT TO CHANGE. NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

STAND WITH UKRAINE

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG • 800.253.9862

SELF RELIANCE NEW YORK
 Federal Credit Union

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
 Федеральна Кредитова Кооператива

30 річний незмінний відсоток

5.436% APR*

NYC—KERHONKSON—UNIONDALE—ASTORIA—LINDENHURST

Telephone: (212) 473-7310

Toll Free: (888) SELF-REL

Email: Info@selfreliancenyc.org

Website: www.selfreliancenyc.org

*APR as of 6/28/2022 listed above. APR based upon a \$350,000 mortgage amount with no application fee and no points. 20% down-payment required; must be 1-4 family owner occupied; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

SRNYFCU NMLS# 699320

